Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 845
Vineri 1 iunie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

In acest număr:

Atenție cuvenită muncilor de vară în vii

Ing. L. VĂLEANU
șeful laboratorului de agrotehnică viticolă din I.C.H.V.

Cu toată primăvara întîrziată, viile promit în acest an o recoltă bogată. Lăstarii încărcați cu numeroase inflorescențe cresc în ritm grăbit: în sol există o însemnată rezervă de umiditate. În curînd va începe înfloritul. În această perioadă, podgorenii urmează să execute multe și variate lucrări, care vor hotărî în mare măsură soarta recoltei: prășilele, legatul lăstarilor, lupta împotriva bolilor și dăunătorilor. Aceste lucrări trebuie efectuate fără nici-o zăbavă.

PRĂȘILELE, pe lîngă distrugerea buruienilor, sparg crusta și afînează suprafeței solul, înlesnind pătrunderea aerului pînă la sistemul radicular, în plină creștere. Prășilele se execută după ploi mari, atunci cînd se constată îmburuienirea și îndesarea solului și timp de secetă.

Din experiențele stațiunilor viticole s-a constatat că, în raport cu 2-3 prășile cîte se executau în trecut, prin aplicarea a 5-7 lucrări superficiale, producția de struguri crește cu 12-68 la sută ceea ce revine de fiecare prășilă cîte 100-500 kg struguri în plus la ha.

Prășilele se execută cu prășitoarea mecanică și manual, la adîncimea de 5-7 cm. Acum, pînă la înflorit este cazul să se aplice neapărat o prășilă.

PLIVITUL LĂSTARILOR are drept scop completarea tăierii, înlăturarea lăstarilor de prisos, îmbunătățirea aerisirii și însoririi butucului și asigurarea creșterii mai bune a lăstarilor cu rod. Plivitul se aplică în mod diferențiat, în funcție de vigoarea butucilor, după apariția tuturor inflorescențelor, așa cum este cazul în prezent. În primul rînd se înlătură unul din cei doi lăstari porniți din același ochi (bineînțeles se rup cei fără rod). Se îndepărtează apoi o parte din lăstarii lacomi porniți din butuc într-un număr prea mare la unele soiuri ca: Fetească albă. Fetească de Ardeal, Chasselas doré, Băbească neagră, etc. Se rup apoi lăstarii crescuți pe brațe, lăsînd cîte 1-2 în caz de nevoie pentru cepi.

Pe coarde și călărași nu se suprimă lăstarii fără rod cînd proporția lor este sub 35 la sută. În cazul cînd procentul lăstarilor fără rod este mai ridicat, se plivesc numai jumătate din ei, mai ales acei care stingheresc nutriția lăstarilor cu rod.

Al doilea plivit se execută la lăstarii crescuți din mugurii secundari, concomitent cu primul legat.

LEGATUL LĂSTARILOR se execută fără nici-o întîrziere, deoarece aceștia se rup ușor la un vînt mai tare și în rafale.

Lăstarii se leagă resfirați, cîte 1-2 pe spalier; pe araci ei se leagă fără să-i îngrămădim, inflorescențele trebuind să rămînă afară, ca să ajungă la ele polenul adus de vînt.

Legatul lăstarilor grămadă este dăunător, deoarece, împiedică legatul boabelor și fotosinteza normală.

Legatul se face cu tei topit sau cu fire de cînepă. Primul legat urmează să fie executat înainte de înflorit, cel de al doilea după înflorit și al treilea cu puțin înainte de pîrguirea boabelor.

COPILITUL este o lucrare prin care se scurtează la 3-5 frunze, lăstarii ce cresc la subțioara frunzelor. Această operație se execută cu ocazia legării lăstarilor. Copilii — prin frunzele lor — ajută la mărirea suprafeței de asimilare și la o mai bună formare a rudimentelor de inflorescențe ce vor crește în anul următor. De aceea nu trebuiesc îndepărtați cu totul.

PRIN CIUPITUL LĂSTARILOR se previne scuturarea florilor, meiatul și căderea bobițelor, peste normal, la multe din soiuri. Scuturarea este determinată prin faptul că o bună parte din substanțele nutritive sînt trimise spre vîrfurile lăstarilor în plină creștere, lipsind astfel inflorescențele de o nutriție îndestulătoare. Îndepărtarea rozetei din vîrf (1-2 cm), excepția lăstarilor crescuți pe cepii de înlocuire, determină redistribuirea substanțelor nutritive, îndreptîndu-le spre flori. Ciupitul se aplică la începutul înfloritului. S-a constatat, experimental, că această operație aduce un spor de producție de 8-20 la sută.

Ciupitul este indicat în deosebi la soiurile cu flori funcțional femele, cum sînt: Coarnă albă, Coarnă neagră, Bacator, Crîmpoșie, Braghină, Chasselas Napoleon (Bicane) și altele. Ciupitul la 2-4 frunze deasupra ultimului ciorchine, așa cum se practică în podgoria Drăgășani, nu este recomandat; dimpotrivă, este dăunător și diminuează producția.

POLENIZAREA SUPLIMENTARĂ este obligatorie la soiurile cu flori funcțional femele. Aceste flori se

(Continuare în pag. 3-a)

Creșterea, hrănirea și îngrijirea batalilor pentru producția de lînă și carne

Dr. PALAMARU EFTIMIE
șeful secției de alimentație din Institutul de Cercetări Zootehnice

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. prevăd ca pînă în 1965 să se ajungă la un efectiv de 13.000.000 ovine, din care 8,5 milioane cu lînă fină și semifină, iar în cadrul producției de lînă, sortimentele de lînă fină și semifină să sporească la 27.000 tone.

Pentru realizarea sarcinii privind producția de lînă, creșterea batalilor din rasele cu lînă fină și semifină este un mijloc important, care contribuie în mare măsură la sporirea rapidă a producției de lînă de calitate superioară.

La Plenara C. C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că pînă în anul 1963 gospodăriile de stat și colective trebuie să ajungă la un număr de aproximativ 1.000.000 de batali, care pot da, la vîrsta de 2—3 ani cel puțin 5—6 mii tone lînă fină și semifină anual și mari cantități de carne.

Pe baza acestor sarcini, s-a prevăzut ca încă la sfîrșitul acestui an să se crească un număr de 1.000.000 batali, din care 250.000 în gospodăriile agricole de stat și 750.000 în gospodăriile agricole colective.

Avantajele economice ale creșterii batalilor

Creșterea batalilor, organizată pe baze raționale de hrănire și întreținere, reprezintă o formă rentabilă de folosire a ovinelor în condițiile țării noastre, pentru realizarea cantităților de lînă fină și semifină necesare industriei ușoare, cît și pentru sporirea producției de carne de bună calitate pentru nevoile de consum al populației.

Pentru îndeplinirea sarcinii de creștere rapidă a efectivului de batali, este necesar ca în fiecare gospodărie agricolă de stat și colectivă, toți berbecuții din rasele cu lînă fină și semifină (Merinos, Spancă, Țigaie), care nu au fost destinați pentru reproducție, să fie batalizați, iar creșterea lor să fie astfel dirijată încît să se asigure sporirea producției de lînă și de carne.

Batalii din rasele cu lînă fină și semifină trebuie să dea cel puțin 5 kg, respectiv 4 kg lînă la o tunsoare ceea ce înseamnă ca la 3 tunsori se poate obține de la ei circa 15—18 kg lînă fină și 12—14 kg lînă semifină.

În scopul asigurării efectivelor planificate de batali, gospodăriile agricole de stat și în special cele colective trebuie să renunțe la practica greșită și păgubitoare de a sacrifica la vîrsta tînără berbecuții din rasele de lînă fină și semifină, care nu au fost reținuți pentru reproducție căci prin aceasta, pe lîngă faptul că se obține carne puțină se pierde și producția de lînă a acestor animale.

Prin castrarea tineretului mascul necorespunzător pentru reproducție, și menținerea batalilor în gospodării timp de 2½—3½ ani, la sacrificarea acestora se poate obține de 4—5 ori mai multă carne decît dacă berbecuții ar fi sacrificați de mici. În afară de aceasta se pot obține importante cantități de lînă fină și semifină la cele 3 tunsori.

Experiența gospodăriilor de stat și gospodăriilor colective fruntașe a demonstrat că de la batali se pot obține producții medii de lînă foarte mari, dacă hrănirea și întreținerea acestora se face în condiții bune. La gospodăria de stat Carei, regiunea Maramureș, de pildă, s-a realizat o producție medie de 8,6 kg lînă fină de la 135 batali Merinos, iar la G.A.S. Chereușa, din aceeași regiune, s-a obținut o producție medie de 7,7 kg lînă brută la un efectiv de 684 batali.

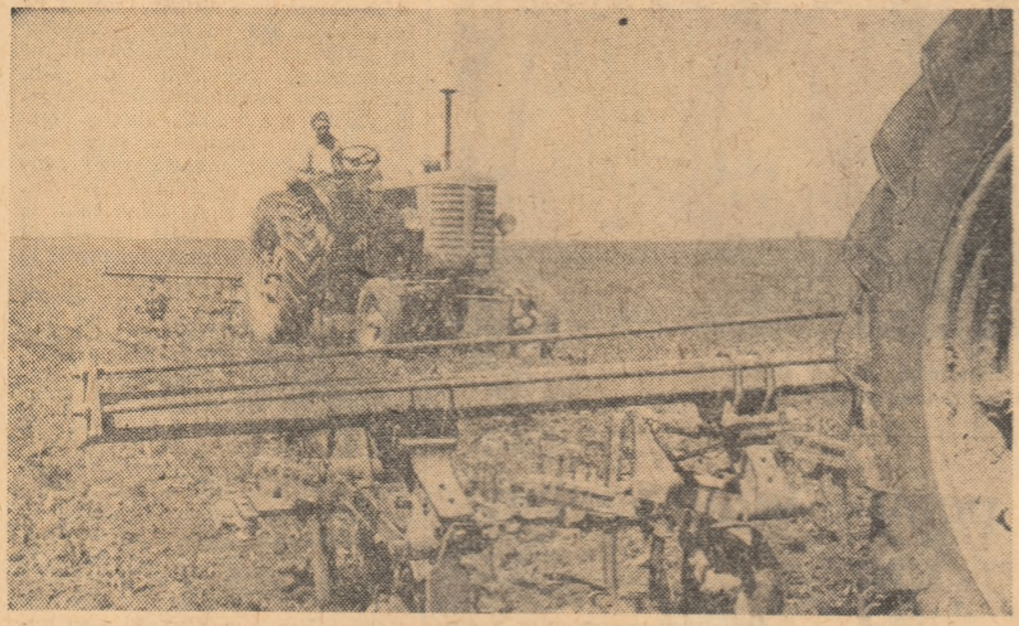
De asemenea, la G.A.S. Vameș din regiunea Galați, de la un lot de 260 batali, s-a realizat în primăvara acestui an o greutate corporală medie de 62 kg, unele exemplare ajungînd la greutatea de 90 kg.

Cînd trebuie castrați berbecuții

O bună dezvoltare corporală a batalilor se poate asigura dacă se organizează fătarea timpurie a oilor (ianuarie-februarie). În acest caz, berbecuții destinați pentru batalizare, avînd vîrsta de 2—3 luni în momentul cînd începe epoca pășunatului, folosesc mai bine și mai complet nutrețul verde, se dezvoltă mai bine încă din primul an și dau o cantitate mai mare de lînă decît cei proveniți din fătări tîrzii.

În ceea ce privește vîrsta cînd trebuie făcută castrarea berbecuților destinați batalizării, cea mai potrivită este cea cuprinsă între 1—4 luni, în funcție de precocitatea raselor. Berbecuții din rasele mai precoce, cum sînt cei din rasa Merinos, se vor castra la vîrsta de 1—2 luni. Pentru castrarea berbecuților la această vîrstă trebuie folosită metoda de castrare a prof. A. A. Balburian din U.R.S.S., metodă care este cunoscută de către medicii ve-

(Continuare în pag. a 4-a)

Mecanizatorii de la gospodăria de stat Uricani, raionul Iași, execută prima prășilă pe ultimele hectare din cele 420 însămînțate cu porumb

Foto: A. ȘTEFAN

Toate lucrările agricole — la timp și de bună calitate

În întreaga țară se desfășoară cu intensitate lucrările de îngrijire a culturilor.

Din datele Consiliului Superior al Agriculturii rezultă că prima prașilă la sfecla de zahăr și floarea-soarelui este aproape terminată în majoritatea regiunilor țării. În regiunile București, Dobrogea, Ploiești, Galați și Oltenia a fost executată pe suprafețe însemnate și prașila a doua. La porumb prima prașilă a fost efectuată în proporție de peste 50 la sută. Pe suprafețe mai mari a fost executată în regiunile București, Dobrogea, Galați și Oltenia.

În regiunile Argeș, Banat, Maramureș și Suceava lucrările de întreținere a culturilor de floarea-soarelui și porumb sînt mai întîrziate.

Asigurarea unor producții mari la culturile prășitoare este condiționată, în cea mai mare măsură, de calitatea lucrărilor de îngrijire. Pentru aceasta este necesar ca mecanizatorii și colectiviștii, sub îndrumarea permanentă a inginerilor agronomi, să execute toate lucrările la un înalt nivel agrotehnic, corespunzător condițiilor locale de climă și sol. Trebuie ca fiecare gospodărie agricolă de stat și gospodărie colectivă să introducă ca regulă obligatorie efectuarea a cel puțin 3 prașile la porumb și floarea-soarelui și 4 prașile la sfecla de zahăr. Respectarea densității optime de plante la hectar, recomandată de institutele de cercetări, contribuie la sporirea recoltelor la hectar. De aceea răritul să se facă de echipe bine instruite.

O atenție deosebită trebuie acordată executării lucrărilor de îngrijire a culturilor de porumb pe suprafețele de pe care unitățile agricole socialiste și-au propus să obțină 5.000 kg boabe la ha în terenuri neirigate.

Specialiștii din agricultură trebuie să controleze permanent culturile pentru a depista dăunătorii și a lua imediat măsurile necesare de combatere.

Pe terenurile din zona inundabilă a Dunării și pe cele de pe care s-a recoltat sau pășunat secara furajeră să se continue semănatul porumbului pentru siloz și al altor plante de nutreț.

Apropiindu-se vremea recoltării, în toate regiunile trebuie să se ia încă de pe acum toate măsurile pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei de cereale păioase. În acest scop gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile colective să-și organizeze în așa fel munca ca întregul utilaj să fie reparat și pus în stare de funcționare la timpul prevăzut. De asemenea, să se pregătească din timp spațiile pentru depozitarea recoltei.

În zilele următoare trebuie identificate lanurile pentru sămînță și luate toate măsurile pentru recoltarea lor în cele mai bune condiții. Fiecare regiune va trebui să-și asigure necesarul de sămînță din cele mai productive soiuri.

(Agerpres)

Întrețin culturile de toamnă

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Rupea, regiunea Brașov, de pildă, în numai 3 zile au fost plivite de buruieni peste 50 de ha de grîu și orz de toamnă. În scopul stimulării creșterii culturilor aci s-au aplicat suplimentar îngrășăminte chimice pe o suprafață de 190 de ha cu grîu.

TEOFIL TÎRNĂVOI
corespondent

Au prășit floarea-soarelui

La gospodăria agricolă colectivă „Nicolae Bălcescu“ din comuna Cîrja, raionul Bîrlad, s-au cultivat în acest an între altele și 179 de hectare cu floarea-soarelui. Toată această suprafață a fost prășită în numai două zile. Fruntași pe gospodărie s-au situat membrii brigăzii condusă de comunistul Ion Stratică.

Colectiviștii din comuna Cîrja, sînt hotărîți ca de pe întreaga suprafață să obțină nu mai puțin de 1.400 de kg în medie la hectar.

NICOLAI BUNESCU
corespondent

Gospodăria de stat Odobești, regiunea Galați, obține an de an producții mari de struguri și livrează produse de bună calitate. In fotografie: maistrul viticol Gh. Savin și directorul gospodăriei, Constantin Cara, controlînd starea de vegetație a viței de vie.

Se lucrează cu intensitate

Colectiviștii din raionul Făurei, regiunea Galați, au intensificat lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. Astfel la 68 de gospodării colective din raion s-a executat o lucrare cu sapa rotativă la porumb pe o suprafață de peste 20.000 ha, s-a prășit manual porumbul pe 5.976 ha, floarea soarelui pe o suprafață de peste 4.521 de ha, sfecla de zahăr pe o suprafață de peste 600 ha. La sfecla de zahăr s-a executat prașila a 2-a pe o suprafață de peste 120 ha.

Fruntași în ceea ce privește întreținerea florii soarelui sînt membri gospodăriilor colective „Drumul lui Lenin“ din comuna Ianca, „Viață Nouă“ comuna Filipești, „Pămînt Deștelenit“ comuna Zavoaia.

Cele mai bune rezultate la prășitul manual și mecanic al porumbului au fost obținute la gospodăriile colective Vișani și Bordei Verde.

VERIGA PETRE
corespondent

Îngrijesc pășunile

Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin“ din comuna Ivănești, raionul Vaslui, acordă în aceste zile o mare atenție și îngrijirii pășunilor naturale. Îndrumați de organizația de partid ei au curățat de mărăcini și au nivelat mușuroaiele pe o suprafață de 28 de ha de pășune.

TH. I. LEUȘTEAN
corespondent

In regiunea Dobrogea

Pregătiri intense pentru recoltatul păioaselor

Este cunoscut că de buna pregătire și organizare a campaniei de vară depinde strîngerea recoltelor în perioada optimă și fără pierderi.

Repararea combinelor, a secerătorilor-legători, a cositoarelor mecanice, a preselor de paie, ca și a restului utilajului necesar acțiunii de recoltare a păioaselor este în atenția tuturor unităților agricole.

În ce privește pregătirea campaniei de recoltare din acest an, ne-am adresat cîtorva tovarăși din unele organe agricole din regiunea Dobrogea. Iată ce ne-a răspuns tov. ing. Hurezeanu Vasile, mecanic șef al Trustului Gostat regional, cu privire la pregătirea utilajului în G.A.S.-uri.

— Gospodăriile agricole de stat din regiunea Dobrogea au de recoltat în acest an o însemnată suprafață cultivată cu păioase. Lanurile de grîu, care vor intra curînd în pîrgă, se prezintă deosebit de frumoase, ceea ce confirmă obținerea unei producții bogate la ha. Strîngerea acestei recolte trebuie să se facă într-un interval cît mai scurt de timp, pentru a se evita pierderile. În acest scop, conducerile gospodăriilor agricole de stat din cadrul Trustului nostru, sub îndrumarea organizațiilor de bază, au luat din vreme măsuri pentru punerea la punct a combinelor, preselor de paie și a celuilalt utilaj. Ca urmare, pînă acum cîteva zile au fost puse în stare de funcționare 75 la sută din combinele C-1 existente și 50 la sută din presele de paie.

În fruntea acțiunii de reparare a utilajului necesar recoltării se află gospodăriile de stat N. Bălcescu, Costache Burcă și Agigea, care au terminat reparatul combinelor C-1. Am rămas în urmă cu reparația combinelor S-4. Din lipsa unor piese de schimb n-a fost terminată reparația decît la 26 la sută din numărul acestor combine.

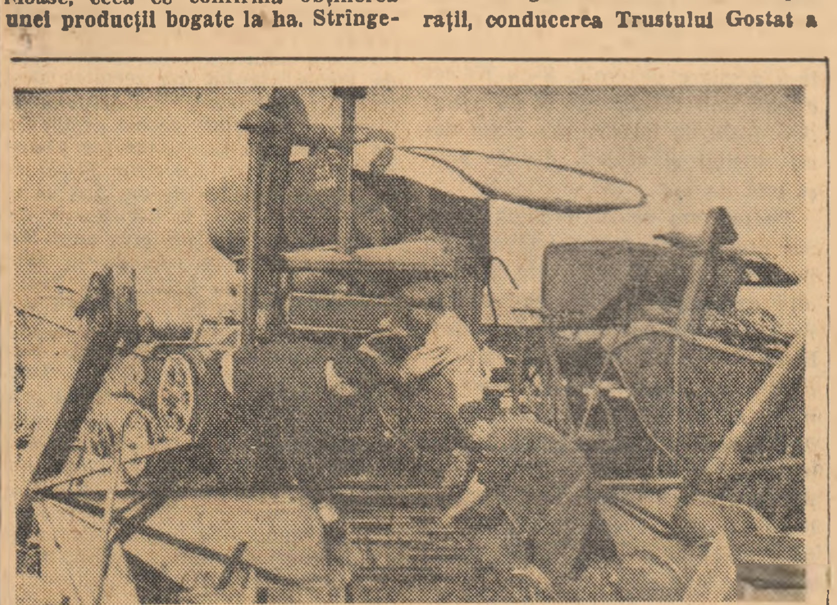
Pentru grăbirea ritmului de reparații, conducerea Trustului Gostat a luat legătura cu baza de aprovizionare în vederea furnizării unor piese și materiale de care ducem lipsă, ca: tablă-grepel, bucșe de la crucea cardanică și altele. După graficul întocmit de gospodării pînă la 5 iunie toate combinele C-1 vor fi în stare de funcționare, iar pînă la 15 iunie va fi reparat și restul utilajului, fapt ce ne va permite să începem recoltarea la timp, să asigurăm o bună funcționare a mașinilor în tot timpul recoltării.

În aceeași problemă tov. ing. N. Purcărea, șeful serviciului regional S.M.T. ne informează că: stațiunile de mașini și tractoare din Dobrogea s-au pregătit temeinic pentru acțiunea de recoltare a păioaselor. Pînă acum, S.M.T.-urile 23 August, Sibioara, Independența și Chirnogeni, au pus în stare de funcționare toate combinele C-1, S-4, batozele și presele de paie. Astfel pînă la 28 mai, erau gata pentru a intra în lan 1.416 combine C-1, din cele 1.793 existente în S.M.T. De asemenea, au fost reparate și un număr de batoze care vor treiera grîul ce se va strînge manual sau cu secerătorile-legători de către colectiviști. Serviciul regional S.M.T. a luat încă de acum măsuri de a avea în fiecare unitate unele piese de rezervă care se uzează mai mult, prevenindu-se în acest fel stagnarea mașinilor în timpul recoltării din cauza lipsei pieselor de schimb.

De asemenea, în fiecare S.M.T. au fost constituite, pe lîngă atelierele mobile, și echipe speciale de intervenție dotate cu scule care vor remedia orice defecțiune ivită în funcționarea combinelor și celorlalte mașini în perioada recoltării.

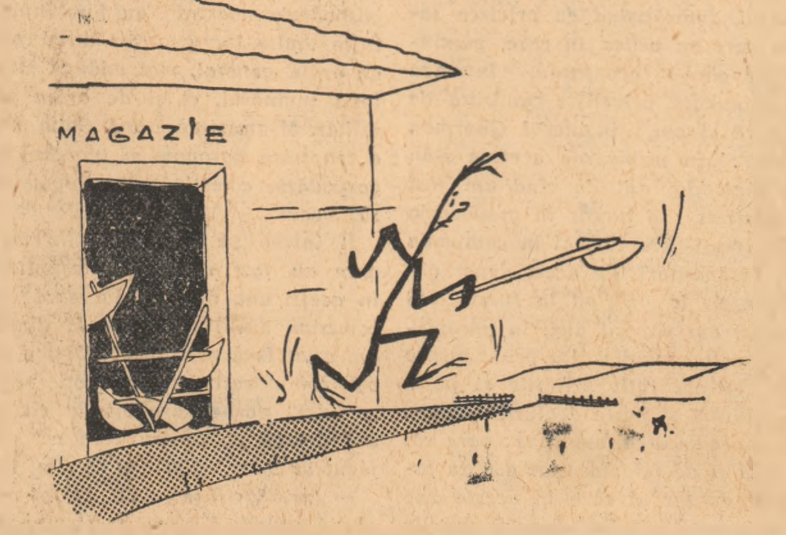
Incepînd cu data de 1 iunie, în toate reședințele de raioane se vor dezbate planurile de acțiune privind recoltarea păioaselor. La aceste ședințe vor participa directorii S.M.T. și președinții gospodăriilor agricole colective; cu acest prilej, sub îndrumarea comitetelor raionale de partid și a consiliilor agricole raionale, se vor pune la punct amănuntele bunei desfășurări a recoltării.

Z. PETRE

La S.M.T. Cioara Doicești, regiunea Galați, pregătirea utilajului necesar muncilor de recoltare este pe terminate. Obiectivul aparatului fotografic l-a surprins pe șeful de atelier Gheorghe I. Gheorghe, împreună cu mecanicii Nicolae Pungă și Andrei Leșu, lucrînd la reparația unei combine S-4.

Desen dedicat acelor unități agricole unde lucrările de întreținere a culturilor se desfășoară cu încetineală.

PORUMBUL: — Nu mai pot aștepta, că mă năpădesc de tot buruienile!
Desen de C. CRĂCIUN

In aceste zile

Pe ogoarele colectiviștilor din raionul Buzău

Pe ogoarele înfrățite ale raionului Buzău, harnicii colectiviști lucrează cu însuflețire la prășitul porumbului și florii-soarelui, la răritul sfeclei de zahăr și în grădina de legume. Pînă nu de mult, pe întregul raion, din cele 51.595 ha însămînțate cu porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, se executase prașila I pe o suprafață de peste 45.500 ha, iar prașila a II-a la floarea-soarelui și sfecla de zahăr, pe mai bine de 1.300 ha.

Printre gospodăriile colective fruntașe la întreținerea culturilor se numără și gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie“ din Smeeni.

Aici colectiviștii, care luptă să obțină de pe cele 500 ha. de porumb cîte 5.000 kg. boabe la ha. în cultură neirigată, au terminat în numai 2 zile prima prașilă la porumb. Acum ei muncesc de zor la cea de a doua prașilă la floarea-soarelui și sfecla de zahăr iar mecanizatorii Costică Sandu, Ion Manolache și Petre Lazăr zoresc prașila a doua mecanică la porumb.

Cu aceeași însuflețire muncesc în aceste zile și colectiviștii din comunele Boboc, Căldărăști, Gălbinași și multe altele. Cei din comuna Boboc, de pildă, au terminat pînă mai zilele trecute, prima prașilă pe 305 ha. cu porumb, 100 ha cu floarea-soarelui și a doua prașilă și răritul pe 85 ha. cu sfeclă de zahăr, iar colectiviștii din Gălbinași au prășit 721 ha. cu porumb, 285 ha. cu floarea-soarelui, și 100 cu sfeclă de zahăr. Și într-un loc și-n altul, calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor este pe primul plan. Colectiviștii cunosc din proprie experiență că recolte bogate se pot obține numai atunci cînd întregul complex de lucrări se execută la un înalt nivel agrotehnic.

Pe alocuri însă, în acest raion se mai întîlnesc și cazuri cînd unii colectiviști, în goana după cantitate, neglijează calitatea lucrărilor de întreținere a culturilor. Asemenea cazuri, bunăoară, am întîlnit la gospodăria colectivă din Poșta Cîlnău. Pe tarlaua brigăzii a IV-a, condusă de Gheorghe Frîncu, o parte din colectiviști, executau o lucrare de slabă calitate. Anca Șerban, din echipa lui Duță C. Tureac, lucra pe rîndul ei la 50 m. înaintea celorlalți din echipă. Iată o colectivistă vrednică, ne-am zis. Cînd însă am pășit pe urmele ei, am constatat că această „hărnicie“ se datorește unei munci superficiale. Terenul lucrat de membrii acestei echipe era parcă mușcat din loc în loc. Ici o gropiță, mai încolo alta, printre care mici movilițe de pămînt reavăn, abia scos de sapă, iar pămîntul de lîngă firele de porumb nici nu era măcar atins.

Lucrări de slabă calitate mai executau și colectiviștii din echipa condusă de C-tin N. Marcu. Și aici s-a tras „negru peste verde“.

În această gospodărie prășitul porumbului este mult întîrziat. Pînă mai zilele trecute, aici abia au fost prășite 110 ha, din cele 527 semănate. Și aceasta, în timp ce la sediul gospodăriei stau cîteva tractoare echipate cu cultivatoare de la S.M.T. Poșta Cîlnău. Colectiviștii au început prașila pe rînd cu sapa, înainte de a se fi lucrat terenul dintre rînduri. Aceasta din cauză că atelajele nu pot ține pasul cu înaintarea prășitului pe rînd, iar mijloacele mecanizate stau nefolosite.

Pentru ca și în această gospodărie colectivă să se acorde atenția cuvenită calității lucrărilor este necesară mai multă îndrumare și control din partea inginerei Eugenia Dănescu, a brigadierilor și a șefilor de echipă.

Rămași în urmă cu lucrările de întreținere a culturilor sînt și colectiviștii din Arcanu, Padina și Luciu. Inginerii și tehnicienii agronomi precum și consiliile de conducere din aceste gospodării colective trebuie să ia urgent măsuri pentru mobilizarea tuturor forțelor de care dispun pentru urgentarea lucrărilor de prășit.

C. VASIA
GH. ION

De „Ziua Internațională a Copilului"

1 Iunie, ziua caldă și luminoasă a începutului cireșar, a fost dăruită din calendar copiilor, vlăstarelor fragede și gingașe cărora le oferim dintotdeauna duioșie și iubire.

De 1 Iunie, pe întreg cuprinsul globului milioane de oameni, tații și mamele, sînt chemați să se ridice cu curaj într-o apărarea dreptului la copilărie, la viață și fericire, împotriva uneltirilor acelora care plănuiesc noi războaie aducătoare de jertfe, lacrimi și suferințe.

Nu pretutindeni copilăria este apărată și ocrotită. În țările capitaliste ca și în cele coloniale, milioane de copii săraci trăiesc o viață de mizerie ca și părinții lor. Nu de puține ori ziarele burgheze au scris în coloanele lor despre copii abandonați sau vînduți de părinți care nu mai aveau cu ce să-i hrănească. De pe urma comerțului cu copii se îmbogățesc numeroși indivizi dubioși din S.U.A. Vestitele covoare persane sînt lucrate în ateliere insalubre de către copii iranieni care abia au împlinit 4-5 ani. Și azi, în țările capitaliste, așa cum arată o statistică a U.N.E.S.C.O. un sfert de miliard de copii nu știu ce înseamnă școală.

În Romînia burghezo-moșierească un număr de 200.000 de copii mureau înainte de a împlini vîrsta de doi ani. Milioane de copii, zeci de milioane de copii fără copilărie, tocmiți să slugărească la patron sau la chiabur încă înainte de a ajunge la vîrsta școlii, aceasta era cruda realitate.

În țările socialiste statul a ridicat grija față de copil la locul ce i se cuvine. Înainte încă de a se fi născut și apoi chiar de la primii pași în viață, copilul este ocrotit de stat cu o adevărată grijă părintească. S-a dezvoltat an de an o largă rețea de case de naștere, școli, au fost create spitale și policlinici pentru copii: a crescut numărul medicilor pediatri — ocrotirea și educarea copilului a devenit o cauză a întregului popor, o chestiune de stat.

Fiecare copil are astăzi posibilitatea de a învăța școală, meserie, de a-și dezvolta talentul și aptitudinile, de a urma institute de învățămînt superior.

Statul democrat-popular alocă în fiecare an fonduri însemnate pentru a asigura copiilor și tineretului o copilărie și tinerețe lipsite de griji, pentru a le crea condiții cît mai bune de trai și de învățătură, de dezvoltare fizică și intelectuală.

O dată cu venirea vacanței, la munte și la mare, în cele mai frumoase locuri ale țării, taberele și coloniile sînt locul de întîlnire a zeci de mii de copii de la orașe și sate.

În țara noastră a început trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Cel de-al treilea Congres al partidului a prevăzut construirea, pînă în anul 1965, a încă 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală din orașe și centre muncitorești și circa 11.000 săli de clasă la sate.

Copiii, tineretul, sînt viitorul patriei. De aceea educarea lor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei de muncă, este o sarcină de cea mai mare răspundere, care privește deopotrivă familia, școala, organizațiile de pionieri și U.T.M. Copiii noștri trebuie să fie vrednici să primească și să ducă mai departe înfăptuirile părinților lor, roadele construcției socialiste, să îndeplinească năzuințele și idealurile lor comuniste.

Politica de pace a statului și a poporului nostru, a întregului lagăr socialist, are în vedere viața omului, viitorul lui, viitorul civilizației, viitorul copiilor noștri și al tuturor copiilor din lume. De aceea, cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului oamenii muncii din țara noastră își reafirmă hotărîrea să depună toate eforturile pentru a le apăra copilăria fericită, luptînd alături de întreaga omenire pentru pace și progres.

Primăvară, tinerețe, voie bună... Iată un aspect al felului plăcut în care își petrec timpul liber, tinerii din comuna Certeze, raionul Oaș

Cursuri pentru legumicultori

În scopul de a se perfecționa și însuși noi metode în cultivarea legumelor, un număr de 21 colectiviști din gospodăriile agricole colective ale raionului Buzău, urmează cursuri de calificare la stațiunea experimentală legumicolă I.C.H.V. Buzău.

Cercetătorii expun cursanților o seamă de lecții bogate în conținut din care aceștia își însușesc metode înaintate în cultivarea legumelor. În afară de orele teoretice, cursanții execută și lucrări practice, sub îndrumarea specialiștilor stațiunii.

La terminarea cursurilor, colectiviștii vor da un examen. Reîntorși în colectivele lor în baza cunoștințelor temeinice însușite în perioada de școlarizare, colectiviștii vor aplica în practică metode avansate în cultivarea legumelor, în scopul obținerii de producții tot mai bogate și a dezvoltării necontenite a gospodăriilor agricole colective.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

În întrecerea socialistă

Angajamentele au fost îndeplinite

Cu prilejul dezbaterii Directivelor C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, mecanizatorii din stațiunea de mașini și tractoare Mihăilești, raionul Mizil, și-au luat o serie de frumoase angajamente printre care: depășirea planului campaniei de primăvară cu 5,7 la sută, realizarea de economii la piese de schimb și carburanți în valoare de 252.090 lei.

De asemenea, ținînd seama că Directivele pun un accent deosebit pe calitatea lucrărilor, comitetul sindicatului, (președinte tov. Gh. Trifu), sub îndrumarea organizației de partid, a îndreptat atenția mecanizatorilor fruntași și spre acest obiectiv. Astfel, preocuparea pentru executarea tuturor lucrărilor agricole la timp și de bună calitate, așa încît pe terenurile lucrate cu mașinile stațiunii recoltele medii la ha. să depășească producțiile planificate, a devenit un obiectiv principal al întrecerii socialiste.

Mecanizatorii din brigada a III-a, de exemplu, s-au angajat, în întrecere cu cei din brigada a II-a, să realizeze o depășire a planului de producție pe campania de primăvară de 291 ha. a.n., iar cei din brigada a IV-a de 266 ha. a.n.

În ceea ce privește depășirea producțiilor medii planificate la ha, cele mai mobilizatoare angajamente și le-au luat mecanizatorii din brigăzile a II-a și a VI-a. Ei s-au angajat să sprijine pe colectiviști de a depăși cu mult producțiile planificate la hectar.

La baza angajamentelor luate de către mecanizatorii din această stațiune de a obține recolte mari și a realiza totodată un volum sporit de lucrări au stat, pe deoparte, pregătirea bună a tractoarelor și mașinilor agricole și hotărîrea de a contribui în cît mai mare măsură la continua consolidare a unităților deservite, iar pe de altă parte faptul că anul acesta s-a contractat cu fiecare gospodărie colectivă un volum de lucrări mai mare decît prevederile planului.

Pentru traducerea în viață a acestor frumoase angajamente, conducerea administrativă și comitetul sindicatului au luat o serie de importante măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, s-a organizat o bună aprovizionare cu carburanți și lubrifianți a brigăzilor în cîmp, s-a asigurat în permanență o bună asistență tehnică la locul de muncă, s-au creat condiții bune de trai. Totodată a fost întărită colaborarea între brigăzile de tractoare și cele de cîmp ale gospodăriilor colective.

Avînd condiții bune de muncă și de trai și dornici de a-și îndeplini și chiar depăși angajamentele luate, mecanizatorii au muncit cu însuflețire în întrecerea socialistă. Folosind fiecare oră bună de lucru și întreaga capacitate a tractoarelor și mașinilor agricole ei au reușit să execute, la vreme și în același timp de bună calitate, un volum de lucrări cu mult mai mare decît prevederile planului, cu toate capriciile acestei primăveri.

La pregătirea terenului pentru însămînțări-arături, discuiri și cultivări — de pildă, s-a efectuat cu 3.668 de ha. a.n., iar la semănat cu 2.651 ha. mai mult decît prevederile planului.

Rezultate bune au obținut mecanizatorii din această stațiune și la lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. Pînă zilele trecute ei au prășit peste 2.000 de hectare cu diferite culturi.

Cele mai bune rezultate au fost obținute în întrecerea socialistă de către mecanizatorii din brigada a IV-a condusă de comunistul D-tru Slate, care și-au depășit pînă la 20 mai. a.c. angajamentul cu 69 hantri. Ei și-au realizat planul campaniei în proporție de 125,1 la sută, ocupînd locul întîi în întrecerea dintre brigăzi. Pe locul doi s-au situat mecanizatorii din brigada a III-a, condusă de comunistul Vasile Ivan, care au executat cu 48 de ha. a.n. mai mult decît s-au angajat, îndeplinindu-și planul în proporție de 124 la sută.

Cu însemnate procente și-au depășit planul și în același timp angajamentul și mecanizatorii din brigăzile a VI-a și a IX-a.

În întrecerea dintre tractoriști pe stațiune pe locul întîi s-a situat, pînă la 20 mai, utemistul Ion R. Manta din brigada a VIII-a care și-a realizat planul în proporție de 200 la sută. Locul doi a fost ocupat de utemistul D-tru Vlaicu care a realizat 208 ha. a.n. față de 120 cît prevede planul, iar pe locul trei și patru s-au clasat tov.: Georgescu Tănase și Petre Apostol care au realizat cîte 195 și respectiv 185 de ha. a.n., față de 120 cît aveau planificat. Planul de producție pe stațiune din campania de primăvară a fost astfel îndeplinit în proporție de 107,4 la sută, (cu 1,7 la sută mai mult decît a fost angajamentul).

La obținerea acestor rezultate a contribuit în mare măsură buna întreținere a tractoarelor și mașinilor agricole în timpul exploatării lor. Faptul că în toată campania nu s-a înregistrat nici o oră reparații în cîmp este semnificativ în această privință.

Executînd un volum mai mare de lucrări decît cel planificat și fără reparații, tractoriștii au prelungit totodată durata de funcționare a tractoarelor între două reparații, economisind un important număr de piese de schimb. În felul acesta ei își vor realiza neîndoielnic și angajamentul cu privire la obținerea unor cît mai mari economii.

V. CAZACU

Practica în producție a elevilor

Printre obiectivele pe care le are de îndeplinit stațiunea experimentală hortiviticolă Greaca figurează și pregătirea viitoarelor cadre profesionale pentru gospodăriile colective din raza de activitate a stațiunii.

Pentru atingerea acestui obiectiv stațiunea a îndrumat colectiviștii din comunele Greaca, Hotare, Isvoare și Chirnogi, ai căror fii și fiice au absolvit 7 clase elementare să fie înscrie la școlile profesionale hortiviticole din rețeaua I.C.H.V. spre a deveni astfel cadre calificate de muncitori hortiviticoli.

Astfel, în toamna anului 1961 au fost recrutați un număr de 40 candidați din care, în urma examenului de admitere, au reușit 27.

După terminarea primului semestru în care elevii și-au însușit cunoștințe teoretice, au fost repartizați la începutul lunii aprilie pentru efectuarea practicii în producție în stațiunea noastră.

Întrucît elevii sînt veniți de la 5 centre școlare din țară n-a fost posibil ca ei să fie însoțiți de un cadru didactic, care să dirijeze practica lor în producție. În această situație, stațiunea a desemnat pe unul din cercetători, tov. Mirică Ion, să conducă și să coordoneze practica elevilor, ajutat fiind de tov. Grigoriu Ion, absolvent al școlii tehnice viticole de maiștri.

Practica în producție se desfășoară după un program astfel întocmit încît elevii să treacă în această perioadă prin toate lucrările ce se fac în viticultură, legumicultură și pomicultură, participînd la o lucrare atîta timp cît este necesar pentru a-și însuși tehnica ei.

Durata practicii elevilor este de 6 ore zilnic. După orele de practică și odihnă elevii își completează zilnic carnetele de practică în care descriu lucrările la care au luat parte, cunoștințele noi pe care le-au căpătat.

Eleve și elevi cum sînt Ciocea Tudora, Logofătu Elena, Dogaru Maria, Bătutu Elena, Lazăr Ion, Năstăsache Marin, Urdea Ion, Voicilă Ion și alții, au dat dovadă de multă conștiinciozitate în munca depusă pînă acum, efectuînd lucrări de calitate la plantatul răsadurilor de roșii timpurii, arăcitul, copilitul și legatul lor, pichetatul pentru înființarea plantației de viță altoită, plantatul vițelor, ușuratul mușuroaielor, legatul lăstarilor, făcutul gropilor pentru pomi, plantatul pomilor, combaterea dăunătorilor etc.

Pentru ridicarea nivelului profesional elevii au la dispoziție biblioteca tehnică a stațiunii, care cuprinde peste 2.000 volume lucrări de specialitate, iar ca activități cultural-recreative se organizează vizionarea în colectiv a spectacolelor televizate și se fac recenzii de lucrări beletristice.

La sfîrșitul practicii în producție și în urma depunerii examenului, elevii vor fi promovați în anul doi al școlilor tehnice hortiviticole, așa cum prevede și Hotărîrea C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol.

Viitoarele cadre de tehnicieni hortiviticoli, atît de necesare gospodăriilor colective, se străduie prin întreaga lor activitate să fie la înălțimea încrederii pe care le-o acordă partidul și guvernul, să dobîndească o cît mai ridicată calificare, cît mai multe cunoștințe tehnice și practice.

Ing. ION ARMĂȘESCU
cercetător la Stațiunea experimentală hortiviticolă Greaca

Bucuria primelor succese

O sonerie, care înlocuiește gongul, anunță începerea spectacolului. În spatele cortinei actorii își iau locurile, privesc încăodată în jur să vadă dacă nu a fost uitat vreun amănunt cît de mic. Ceilalți, care vor intra în scenele următoare, urmăresc cu emoție șerpuirile leneșe ale cortinei care se strînge în falduri.

Pe scenă decorul unei încăperi — bibliotecă și club. Sîntem într-o uzină metalurgică, în care pentru cîțiva dintre membrii unei brigăzi de strungari fotbalul sau distracțiile ușuratice reprezintă deocamdată, o preocupare mai de seamă decît producția. Dar meșterul Udrea, ajutat de cîțiva utemiști, găsește pînă la urmă mijlocul de a-i aduce pe drumul cel bun pe cei cîțiva... rătăciți.

Toate aceste întîmplări, cuprinse în piesa „Băieții veseli" de H. Nicolaide sînt trăite și interpretate cu talent de membrii formației de teatru a sindicatului Consiliului Superior al Agriculturii, care a cîștigat primul loc în întrecerea cu celelalte echipe de teatru din raionul Tudor Vladimirescu și bineînțeles, dreptul de a participa la etapa următoare, faza orășenească.

Performanța de a se clasa pe primul loc în întrecerea cu formații cunoscute ca cele ale Clubului Muncitorilor Sanitari, Finanțe-Bănci, I.O.R., Poșta Centrală, a fost obținută la capătul unui frumos efort colectiv. Deși înființată abia în toamna anului trecut, echipa a ales cu curaj o piesă în trei acte, o comedie.

— S-a muncit mult, de către fiecare membru din echipă, îmi explică actorul Petru Popa de la teatrul C. I. Nottara, instructorul voluntar al formației. Uneori am repetat în fiecare zi, pînă cînd am ajuns ca fiecare interpret să stăpînească rolul, să se încadreze în ritmul cerut de piesă.

Interpreții, au vîrste și profesii diferite, dar i-a unit aceeași mare și puternică dragoste pentru teatru. Decanul de vîrstă al formației, „meșterul Udrea" este mecanicul Vasile Vasinciuc, care a arătat pe scenă mult talent. Alături de el au jucat cu aceeași însuflețire arhitectul Ion Ulmeanu, economistul Dumitru Stancu, tehnicienii veterinari Gh. Rădulescu și Florea Teofil, studentul Mircea Datcu, cartografa Elena Oncioiu și funcționara Adriana Popovici.

Aplauzele cu care i-au răsplătit spectatorii la fiecare din spectacolele date, distincția primită, ca și speranța unui nou succes la întrecerea pe Capitală, toate alcătuiesc un mănunchi de frumoase satisfacții ale membrilor formației de teatru a sindicatului Consiliului Superior al Agriculturii. (Ei au avut, de asemenea, bucuria să afle că actorul Nucu Păunescu, Laureat al Premiului de Stat, de la teatrul C. I. Nottara, va juca alături de ei, într-unul din spectacolele viitoare).

Să le dorim succes și mai ales să continue cu aceeași perseverență munca artistică pe care au îndrăgit-o atît de mult.

LUCIAN CURSARU

O scenă din spectacol

In orele libere, lucrătorii gospodăriei agricole de stat Botoșești, regiunea Oltenia, au prilejul să vizioneze în sala de festivități filme artistice și jurnale de actualități. In fotografie: operatorul Ion Tudose pregătește proiecția unui film

Cărți noi

Dezvoltarea multilaterală și îmbinarea ramurilor de producție în gospodăriile agricole colective

— Editura agro-silvică, 40 pagini 0,60 lei —

Gospodăriile colective, ca mari unități agricole socialiste, îndeplinesc un rol din ce în ce mai important în crearea unei abundențe de produse agro-alimentare și de materii prime. Ele au însă posibilitatea să producă mai mult și mai bine numai în măsura în care își perfecționează continuu tehnica producției, aplică cele mai noi metode agrotehnice, dezvoltă sistematic averea obștească și se consolidează din punct de vedere economic și organizatoric.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei obștești nu presupune dezvoltarea oricărei ramuri sau în egală măsură a tuturor ramurilor de producție în cadrul unei gospodării colective. Ea înseamnă alegerea, extinderea și îmbinarea rațională a ramurilor de producție care corespund într-o mai mare măsură condițiilor economico-naturale specifice fiecărei gospodării colective.

Broșura pe care v-o prezentăm arată o serie de factori care stau la baza unei agriculturi socialiste raționale și care contribuie, în bună parte, la sporirea rentabilității gospodăriei și a productivității muncii, la creșterea veniturilor și ieftinirea continuă a produselor agricole.

Ca exemple de gospodării agricole colective care au acordat o atenție susținută dezvoltării lor multilaterale și îmbinării raționale a ramurilor de producție folosind toate rezervele interne pentru consolidarea lor economică și organizatorică, sînt citate G.A.C.-urile: „Victoria" — comuna Lenauheim (regiunea Banat), „Filimon Sîrbu" — comuna Comana (regiunea Dobrogea), „11 Iunie" — comuna Hălchiu (regiunea Brașov) și G.A.C. „Înainte" din comuna Berveni (regiunea Maramureș).

Acestea sînt cunoscute prin rezultatele excelente obținute în producție, fiind gospodării multimilionare, cu un fond de bază și o avere obștească însemnată.

Avantajele incontestabile ale dezvoltării multilaterale și intensive și ale îmbinării armonioase a ramurilor de producție în gospodăriile colective din comunele sus menționate, ilustrează politica justă a partidului în această problemă și arată calea de urmat pentru ridicarea rapidă a tuturor gospodăriilor colective la nivelul celor fruntașe.

„Gospodăria colectivă este a doua familie a mea"

În acea după amiază călduroasă de sfîrșit de mai, am stat mai mult împreună cu Eftimie Gherman, inginerul agronom al gospodăriei colective „I. C. Frimu" din Ivești, regiunea Iași. Împreună am vizitat satul, acareturile gospodăriei, nesfîrșitele tarlale cu sute de hectare de grîu înspicat, crescut pînă aproape de jumătatea omului, livada cu pomi fructiferi, via.

Pe tarlaua de porumb, de pe podișul dinspre Bîrlad, am poposit mai multișor. Inginerului îi era parcă mai greu să se despartă repede de aceste locuri. Pentru moment n-am putut să aflu pentru ce ținea să mai rămînem aici. Dar, pînă la urmă am aflat-o tot de la dînsul. Îmbrățișînd cu privirea satul care se vedea în zare, pămînturile care-l înconjurau, întreaga și minunata priveliște zămislită de natură și om, inginerul Gherman spuse: „În primăvara aceasta s-au împlinit doi ani de cînd am fost repartizat să lucrez în gospodăria din Ivești. Era tocmai în campania de însămînțări. Pe acest drum veneam de la Bîrlad la Ivești. Și atunci am poposit aici, în apropierea acestei movile. Am privit înspre sat. Mi-am rotit privirile și peste pămînturi și peste dealurile golașe. În sinea mea mi-am spus: oare voi putea fi de folos acestor 850 de familii de țărani care în aceste zile s-au unit într-o singură familie mare și puternică, cea a gospodăriei colective? La început, drept să spun, continuă inginerul, mă cam temeam. Mă gîndeam la faptul că nu am experiența de a conduce treburile într-o unitate care posedă aproape 3.000 de ha teren. Tot atunci însă mi-au venit în gînd vorbele tovarășilor de la raion: „La început, pînă o să vă familiarizați cu locurile, cu oamenii, cu noua muncă în gospodăria colectivă, o să vă fie mai greu. Cînd însă vă veți izbi de greutăți, cereți sprijinul comuniștilor".

Cu aceste gînduri, care mă frămîntau, am coborît înspre sat. Colectiviștii m-au primit bucuroși în mijlocul lor. Mi-au asigurat condiții minunate de muncă și trai. Împreună cu ei și nemijlocit cu ajutorul comuniștilor, în acești ani, în gospodăria noastră au fost înfăptuite multe lucruri. Dar nu numai de ordin general, mai adăugă zîmbind inginerul, ci și de ordin familiar. M-am și căsătorit. Soția mea e tehnician agronom și lucrează la gospodăria colectivă din Pogonești, sat vecin".

Îl întreb pe inginerul Gherman care au fost realizările înfăptuite în acești ani, de cînd lucrează la colectiva din Ivești. De la dînsul am aflat însă prea puțin. Deși e un om comunicativ, greu poți să-i „smulgi" vorbe care cît de cît să dovedească că pentru ceea ce s-a făcut la colectivă este și meritul lui.

— În zadar îl întrebați, că tot n-o să vă spună. E prea modest ca să arate ce-a făcut dînsul pentru gospodăria noastră, intră în vorbă comunistul Năstase Nichita, locțiitorul secretarului comitetului comunal de partid.

— Așa-i dînsul, toate realizările le trece pe seama noastră, a colectiviștilor. Da' ce, parcă noi nu ne dăm seama că tot ce-a realizat gospodăria colectivă se datorește în mare parte și inginerului agronom? Uitați-vă numai la cîmpurile împodobite de verdeața culturilor, la dealurile pe care acum străjuiesc livezi și vii, și atunci sigur că vă veți dumiri, spuse și Mitrea Vișan brigadier de cîmp, arătînd cu amîndouă mîinile în zare.

Pe dealuri, livezi și vii

Sînt 52 de hectare plantate cu meri, peri, pruni, cireși și caiși pe fostele dealuri care pînă cu doi ani în urmă erau niște terenuri sterpe pe care creșteau doar mărăcinii și scaieții. Mai încolo, pe alte dealuri, butași de viță de vie în al treilea an, care se pregătesc ca peste cîteva luni să dea rod.

Dar e o poveste cu livada și via. Trecuse doar cîteva zile de la sosirea inginerului la colectivă. După ce a făcut cunoștiință cu oamenii, cu gospodăria, a plecat pe cîmp. Lucrările erau în toi. Inginerul a trecut o dată, de două ori, de nouă ori și pe dealurile cu pămînturi erodate. Acolo, ca și atunci la movilița de pe podișul Bîrladului, cînd sosise în gospodărie, își făcuse nenumărate planuri: „Gospodăria are brațe de muncă destule. Oamenii sînt harnici, că poți urni cu ei și munții din loc, d-apoi dealurile. Pe aceste locuri sterpe vom face grădini și vii roditoare". Era entuziasmat inginerul de perspectivele largi de dezvoltare ale gospodăriei. S-a consultat cu conducerea gospodăriei, a cerut sprijinul organizației de partid. „Circa 150—200 de ha dealuri pot fi plantate cu pomi și viță de vie. În cîțiva ani, de la livadă și vie gospodăria poate realiza venituri mari" a susținut el într-o adunare generală. S-au ridicat atunci unii colectiviști și au spus: „Pe dealurile noastre nu cresc decît salcîmi și scaieți, d-apăi meri și viță de vie".

Timpul era scurt. Trebuia acționat repede, deoarece primăvara era pe ducă. Au urmat alte ședințe, alte explicații cu oamenii despre roadele ce se pot obține dacă dealurile sterpe vor fi transformate în grădini roditoare. Pînă la urmă oamenii au înțeles. În cîteva zile sute de colectiviști au lucrat cu însuflețire la terasatul dealurilor, la plantatul pomilor. Așa s-au trezit iveștenii cu livadă de pomi și vie. Dar nu numai pe dealuri au plantat pomi. Acum nu-i curte în care să nu întîlnești pomi fructiferi. Cînd le amintești celor din Ivești despre povestea cu dealurile cu salcîmii, cu pomii și vița de vie, rîd și bineînțeles nu uită să-l laude pe inginerul lor: „A dînsului a fost ideia și-i mulțumim".

Mulțumiri aduc colectiviștii inginerului lor agronom și pentru...

...culturile intercalate semănate pe sute de hectare

O poveste a fost și cu semănatul culturilor intercalate. Dar iată ce ne spune brigadierul de cîmp Mitrea Vișan:

— Pînă în primăvara lui 1960, cînd tovarășul Gherman a venit să lucreze ca inginer agronom la colectiva noastră, noi, cei din Ivești, nu puneam fasole sau altceva intercalat prin porumb. Semănam mai mult pe margini și la capetele de loturi. Din primăvara lui 1960 dînsul însă a propus să semănăm intercalat fasole și dovleci pe suprafețe cît mai mari. La început ne-am cam îndoit; toamna însă la recoltat, colectiviștii s-au convins că și acest sfat al inginerului a fost bun. În primăvara următoare am semănat intercalat fasole și dovleci pe toate cele 6[illegible] ha cultivate cu porumb. 200 de kg. de fasole la ha am recoltat anul trecut. În această primăvară am semănat intercalat fasole și dovleci pe 720 de ha. La hectar am asigurat o densitate de circa 10.000 de cuiburi de fasole. Ne-am propus să obținem în medie la hectar cîte 250 de kg de fasole. Și pentru acest lucru îi mulțumim inginerului nostru, mai adăugă brigadierul Vișan.

Așa sînt acum colectiviștii din Ivești. Se sfătuiesc zi de zi cu inginerul lor, îl înconjoară cu dragoste și interes, și îi ascultă îndemnurile. Ei știu, că orice îndrumare a modestului și neobositului inginer agronom Eftimie Gherman înseamnă recolte bogate la ha. Iată de ce cu toții îl laudă și-l prețuiesc.

Asemenea vorbe însă ai să auzi și de la inginer despre colectiviști.

— Gospodăria colectivă este a doua familie a mea. Mi-e drag să lucrez în mijlocul colectiviștilor pe care îi ajut cu dragă inimă, cu cunoștințele și cu puterile mele de muncă, să-și facă viața tot mai frumoasă, tot mai îmbelșugată.

GH. BACIU

Ne scriu corespondenţii despre creşterea animalelor

Una din problemele larg dezbătute atît la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti cît şi la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naţionale, a fost şi aceea a măririi efectivelor de animale în gospodăriile colective şi ridicării productivităţii lor. Dornici să traducă în fapt preţioasele învăţăminte izvorîte din documentele Consfătuirii şi sesiunii, colectiviştii din întreaga ţară se preocupă în prezent cu multă rîvnă de procurarea animalelor prevăzute în plan, de ridicarea de construcţii zootehnice ieftine şi durabile, de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare, de mărirea producţiilor pe cap de animal.

Aceste preocupări sînt oglindite în multe din scrisorile sosite la redacţie în ultimele zile. Publicăm mai jos cîteva din aceste scrisori.

Intensă activitate la construcţii

Anul acesta, gospodăriile colective din raionul Urziceni şi-au propus în planurile de producţie să mărească cu mult efectivele de animale. Aceste prevederi au fost urmate de altele privind asigurarea de construcţii zootehnice corespunzătoare. Astfel, gospodăriile şi-au planificat să construiască în acest an 44 de grajduri pentru vite mari, 54 de adăposturi pentru porcine, 21 pentru ovine şi 130 pentru păsări. Demn de remarcat că, pentru porci şi păsări cele mai multe dintre unităţi şi-au prevăzut să ridice construcţii de mare capacitate. Se vor construi, bunăoară, 45 de complexe avicole a cîte 5.000—15.000 de capete şi 33 de complexe pentru creşterea porcilor în flux continuu.

Spre a putea executa la timp optim construcţiile zootehnice, majoritatea gospodăriilor colective din raion şi-au asigurat încă din lunile de iarnă, pe plan local, materialele necesare ca: balast, lemn, stuf, plăci de paie etc. iar în primele zile ale primăverii s-a trecut la confecţionarea chirpicilor şi cărămizilor. De asemenea, pentru a se populariza experienţa bună în realizarea de construcţii ieftine şi durabile a unor gospodării fruntaşe, au fost organizate schimburi de experienţă la gospodăriile colective din Gîrbovi, Balaciu, Sărăţeni şi Manasia, unde au participat preşedinţii de gospodării, inginerii zootehnişti, medicii veterinari şi şefii echipelor de construcţii.

Avînd organizate din vreme toate cele necesare, multe gospodării au început activitatea de construcţii imediat ce vremea a devenit favorabilă. Pînă zilele trecute, în raion se începuse construcţia la 9 grajduri, 6 maternităţi pentru scroafe şi îngrăşătorii, 8 complexe porcine cu flux continuu, 64 de puiernițe şi coteţe de păsări şi 21 de complexe avicole. Unele din ele au fost deja terminate şi date în folosinţă.

GHEORGHE GHEORGHIU

Creşterea păsărilor — sursă de mari venituri

Printre gospodăriile agricole colective din raionul Tg. Ocna care acordă o atenţie deosebită creşterii păsărilor este şi G.A.C. „6 Martie" din Oneşti. Din experienţă proprie, colectiviştii de aici şi-au dat seama că faţă de alte specii, creşterea păsărilor prezintă numeroase avantaje. Pe lîngă faptul că nu cer investiţii prea mari, păsările dau o producţie mare de ouă, se înmulţesc repede, ajung la maturitate într-un timp relativ scurt.

Ţinînd seama de aceste considerente, gospodăria colectivă din Oneşti a crescut anul trecut 1.500 de pui din rasa Rook. Rasa aceasta de găini, procurate de la gospodăria de stat Codlea, regiunea Braşov, este renumită prin aceea că păsările cresc foarte repede şi sînt ouătoare.

Anul acesta, gospodăria asigurîndu-şi matcă proprie de găini, şi-a planificat să crească 6.000 de păsări din această rasă. Colectiviştii au contractat cu statul să livreze pînă la sfîrşitul anului 15.000 buc. ouă şi 650 kg carne de pasăre, obţinînd din acest sector importante venituri băneşti.

S. CONSTANTIN

Paralel cu creşterea sectorului zootehnic, colectiviştii se preocupă şi de asigurarea construcţiilor necesare adăpostirii animalelor. La G.A.C. „V. I. Lenin" din comuna Cervenia, raionul Zimnicea, se lucrează de zor. Mulţumit de calitatea lucrărilor, în urma controlului efectuat, preşedintele gospodăriei, Andrei Voivozeanu, s-a fotografiat împreună cu brigadierul Gh. Bircă şi o parte din membrii brigăzii de construcţii, la locul de muncă

Din fonduri proprii

Zilele trecute, în faţa a peste 500 de colectivişti, tovarăşul Ion Inache, preşedintele gospodăriei colective „8 Mai" din Sînpetru, regiunea Braşov, a prezentat darea de seamă privind activitatea gospodăriei pe lunile ianuarie-aprilie. Printre altele, s-a arătat că faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, gospodăria a obţinut în primele 4 luni ale acestui an o producţie de lapte de vacă cu peste 130.000 de litri mai mare. Producţia medie pe cap de vacă furajată a fost de 812 litri, cu 200 de litri mai mare ca în primele 4 luni ale anului 1961. Livrînd statului ritmic, conform graficului, 199.292 litri de lapte, 3.416 kg de smîntînă, peste 48.000 kg de carne etc., gospodăria a realizat din sectorul zootehnic, în aceste patru luni, venituri băneşti de peste 585.000 de lei. De asemenea, ca avansuri pentru restul de produse contractate, din diverse sectoare, colectiva a mai încasat aproape 1.320.000 de lei.

Aşa după cum prevede planul de producţie, 15 la sută din veniturile băneşti au fost alocate fondului de bază. Din cei 357.000 de lei reţinuţi pentru fondul indivizibil din veniturile băneşti de pe primele patru luni, gospodăria a cumpărat 75 de vaci, 18 viţele şi 5.200 de pui. De asemenea, s-a început construirea a două grajduri.

IOAN CREANGĂ

Rezultate bune la îngrăşarea porcilor

Anul acesta, gospodăria de stat Agigea, regiunea Dobrogea, are planificat să livreze fondului central al statului 420 tone de carne de porc, ceea ce echivalează cu peste 4.000 de porci graşi. Maistrul zootehnician Anton Guimigioglu care răspunde de îngrăşătorie, s-a angajat în faţa organizaţiei de partid şi a conducerii gospodăriei să organizeze mai bine munca îngrijitorilor,

Tovarăşii Alexandru Coşovei, Gheorghe Stroie, Florea Baciu, Ion Manolaiche, Ion Roşianu şi Zanfir Candrea de la G.A.S. Agigea s-au angajat să îngraşe peste plan 2000 de porci graşi. Iată-i în fotografie imediat după cîntărirea porcilor. Ei sînt mulţumiţi, întrucît şi în luna mai sporul mediu în greutate zilnic pe cap de porc a fost cu aproape 300 de gr mai mare decît cel planificat

să aplice o furajare ştiinţifică, scurtînd durata de îngrăşare a unui porc de la 145 de zile cît era planificat la numai 100 de zile.

Acest angajament n-a rămas pe hîrtie. În luna ianuarie, de pildă, sporul mediu zilnic în greutate la porcii puşi la îngrăşat a crescut de la 490 gr. cît este planificat, la 646 gr. În lunile februarie, martie şi aprilie, la loturile îngrijitorilor Ion Manolache şi Gh. Stroe sporul mediu în greutate a crescut la 700-800 gr. zilnic. Obţinînd asemenea sporuri de creştere în greutate gospodăria a avut posibilitatea să livreze statului, pînă la jumătatea trimestrului al II-lea, 1.750 de porci graşi, număr ce era planificat să fie realizat abia la sfîrşitul lunii iulie.

În felul acesta, gospodăria a reuşit să folosească mult mai bine capacitatea îngrăşătoriei ajungînd să obţină cîte 500 de kg de carne de porc greutate vie pe m. p., faţă de 300 kg cît prevedea planul.

Furajarea şi curăţenia — condiţie hotărîtoare în creşterea sporului în greutate

Să vedem cum au reuşit îngrijitorii de porci de la G.A.S. Agigea să scurteze durata de îngrăşare a porcilor?

Gospodăria primeşte purceii de la gospodăriile de stat din regiunea Dobrogea, în greutate de 22-25 de kg. Înainte ca purceii să fie introduşi în îngrăşătorie, sînt ţinuţi în carantină la secţia Techirghiol, unde timp de 3-4 săptămîni stau sub observaţiile medicului veterinar.

În îngrăşătorie purceii sînt lotizaţi după greutate şi repartizaţi îngrijitorilor care îi obişnuiesc cu programul zilnic al îngrăşătoriei.

Purceilor pînă la 50 de kg li se asigură cîte 4 tainuri pe zi, iar celor în greutate de peste 50 de kg cîte 3 tainuri zilnic. În medie, se asigură pentru fiecare purcel pus la îngrăşat cîte 2,5 kg concentrate, care sînt administrate în stare umedă.

În raţii furajul de bază este porumbul care se administrează în proporţie de 40 la sută (orzul reprezentînd 25 la sută, iar şroturile 10 la sută). Pe lîngă acestea se mai adaugă 10 la sută tărîţe; 10 la sută praf de moară, sare şi făină de oase.

În hrana porcilor se adaugă fiertură de cal sau de reziduuri animaliere de la abatorul oraşului. Iarna, porcii primesc suplimentar ca hrană morcovi şi alte reziduuri provenite de la grădina de legume, iar din primăvară pînă toamna tîrziu, li se dă lucernă masă verde la discreţie. În medie, pentru un kg de carne spor, se asigură porcilor de la 4,5 pînă la 5 U.N.

Hrănirea porcilor se face la ore fixe. Înainte de hrănire şi după aceasta se face spălarea padocurilor şi a jghiaburilor cu jet de apă. Porcii au apă proaspătă la discreţie, iar vara în timpul căldurilor mari, li se face baie pentru a-i răcori. O atenţie deosebită acordă îngrijitorii odihnei porcinelor. Între orele de hrănire circulaţia în padocuri este oprită.

În fiecare lună, porcii sînt cîntăriţi de către brigadierul zootehnic iar din 10 în 10 zile se fac sondaje de urmărire a creşterii în greutate a fiecărui lot. Atunci cînd se observă că unii porci nu cresc în greutate, nu mănîncă cu poftă, sînt scoşi din lot şi îngrijiţi separat, fiind stimulaţi în hrănire cu lapte smîntînit; concentratele li se dau umectate cu apă caldă, iar raţiile de fiertură sînt mai mari. Abia cînd porcii aceştia ajung să se menţină aproape de sporul mediu al îngrăşătoriei sînt reîntorşi în lot.

De reţinut e faptul că sacrificarea unui porc înainte de a ajunge la 100 de kg este pentru îngrijitorii de aci, o problemă de netolerat. De aceea, „sacrificările de necesitate" sînt inexistente în această gospodărie.

Cu prilejul dezbaterii documentelor lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale îngrijitorii de porci de la G.A.S. Agigea s-au angajat ca prin metoda rapidă de îngrăşare, să livreze statului în acest an peste plan 2.000 de porci graşi, ceea ce înseamnă 200 de tone de carne în plus. Prin îngrăşarea unui porc în 100 de zile gospodăria are posibilitatea să realizeze beneficii sporite peste plan şi să asigure oamenilor muncii de la oraşe carne de porc şi grăsime în cantităţii tot mai mari.

P. ZBÎRLEA

88.000.000 de lei investiţii

Pentru dezvoltarea continuă a averii obşteşti, gospodăriile agricole colective din Dobrogea vor investi în acest an, din fonduri proprii, peste 88 de milioane de lei, adică de 5 ori mai mult decît în anul 1957.

Majoritatea fondurilor se investesc în zootehnie, în construcţii şi alt inventar agricol. Gospodăriile colective din Cobadin, Topraisar, Oltina şi Chirnogeni şi-au propus să investească în acest an sume între 700.000—1.000.000 lei fiecare.

Avansuri băneşti lunare

Consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective din regiunea Dobrogea a dus la mărirea valorii zilei-muncă de la an la an. Aceasta a făcut posibil ca numeroase gospodării agricole colective să treacă la repartizarea lunară a avansurilor băneşti. În acest an, colectiviştii au primit, pînă acum, ca avans peste 40.000.000 lei. Gospodăriile agricole colective din comunele Peştera, Corbu de Jos, Palazul Mare, Anadalchioi şi altele au repartizat ca avans lunar cîte 7—10 lei pentru fiecare zi-muncă.

Combat eroziunea solului

Colectiviştii din Mireni, raionul Bîrlad, regiunea Iaşi, acordă o mare atenţie combaterii eroziunii solului.

În această primăvară ei au plantat 2.500 pomi pe o suprafaţă de 15 hectare şi viţă de vie pe 5 hectare, pe terenuri de coastă supuse eroziunii.

La aceste lucrări s-au evidenţiat în mod deosebit colectiviştii Stan V. Constantin, Andrei Neculai şi alţii.

RICU MINDIRIGIU
corespondent

Gospodăria colectivă din comuna Pristol, regiunea Oltenia, are în prezent 700 păsări şi 2.000 pui, iar pînă la sfîrşitul anului ferma de păsări se va mări cu încă 3.000. În fotografie: brigadierul Ion Chelu cu îngrijitoarele Ileana Tudor şi Gica Ionescu sortînd ouăle pentru a fi introduse în incubator

Foto: AGERPRES

Peste 600.000 de lei venit bănesc la suta de hectare

Din experienţa gospodăriei colective „11 Iunie 1948" din Hălchiu, regiunea Braşov — unitate decorată cu Ordinul Muncii Cl. I

Cine n-a auzit oare despre gospodăria colectivă „11 Iunie 1948" din Hălchiu? Înfiinţată cu mai bine de zece ani în urmă, această colectivă, situată în apropierea Braşovului, s-a dezvoltat necontenit, cucerindu-şi faima de gospodărie fruntaşă pe întreaga ţară. Pentru succesele sale deosebite obţinute în dezvoltarea avutului obştesc, pentru producţiile vegetale şi animale tot mai sporite dobîndite an de an, pentru cantităţile mari de produse valorificate pe bază de contract, şi, ca urmare a acestora, pentru situaţia economico-financiară tot mai prosperă a colectivei şi a membrilor săi, de curînd, la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale, gospodăria a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I.

Am vizitat nu de mult această unitate.

— Înalta distincţie acordată gospodăriei noastre — ne-a spus tovarăşul Ilie Căpăţînă, preşedintele colectivei — constituie pentru noi un viu imbold pentru obţinerea de rezultate şi mai bune. Învăţămintele preţioase reieşite din dezbaterile sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale, la care am participat, ne vor servi drept ghid în activitatea noastră de viitor. Dar înainte de a vă spune ce ne-am propus să înfăptuim de aci încolo, cred că ar fi bine să aflaţi cîte ceva din realizările de pînă acum.

Şi tovarăşul Căpăţînă începe a istorisi despre modul în care s-a dezvoltat gospodăria pe care o conduce.

Aşezată nu departe de Braşov, în minunata ţară a Bîrsei, colectiva din Hălchiu s-a orientat încă din primii ani de activitate către dezvoltarea acelor ramuri de producţie care să-i dea posibilitatea să contribuie într-o măsură din ce în ce mai mare la aprovizionarea oraşului de reşedinţă a regiunii, important centru muncitoresc, cu produse agro-alimentare.

Accentul principal a fost pus pe creşterea animalelor, ocupaţie pentru care în părţile locului există o veche tradiţie. Alături de această ramură, de la un an la altul a luat o dezvoltare tot mai mare şi cultura legumelor, atît a celor de cîmp, cît şi a celor de seră. Bineînţeles că membrii gospodăriei n-au neglijat nici cultura cerealelor şi a plantelor tehnice. Din contră. Aceste culturi constituind baza întregii producţii agricole, colectiviştii au luptat pe toate căile pentru a spori necontenit recoltele. Dările de seamă ale gospodăriei din ultimii ani dovedesc că ei au reuşit cu prisosinţă să realizeze lucrul acesta. Producţiile de circa 2.500 kg. de grîu şi orz, peste 23.000 de kg. de sfeclă de zahăr, 20.000 de kg. cartofi, mai bine de 30.000 de kg. de porumb-siloz etc. obţinute de colectivă în medie la ha. în anii din urmă sînt mărturii grăitoare ale strădaniei colectiviştilor de a mări în permanenţă rodnicia pămîntului.

Aceeaşi preocupare susţinută a existat şi există şi pentru ridicarea producţiei animaliere. În anul trecut, bunăoară, gospodăria a realizat o producţie medie de 2.900 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Şi aceasta, nu de la 10-20 de vaci, ci de la un efectiv de 354 de animale furajate. La oi, de asemenea, s-au realizat cîte 45 de litri de lapte şi 2.800 kg. de lînă pe cap de animal, iar în sectorul porcin media de purcei înţărcaţi anual pe cap de scroafă a fost de 17.

Paralel cu creşterea producţiei animaliere au sporit şi efectivele. Astfel, în prezent gospodăria are în proprietate obştească 993 taurine, din care 466 de vaci şi juninci gestante, 2.700 de ovine, din care 1.250 de oi-mame, circa 1.800 de porcine, din care 213 scroafe şi peste 5.000 de păsări. Raportată la suta de hectare, încărcătura de animale este următoarea: 51 de taurine, din care 25 de vaci şi juninci, 110 ovine, 90 de porcine, din care 12,8 scroafe, şi peste 500 de păsări. Se cade să amintim, lucru deosebit de important, că în ultimii ani gospodăria nu numai că şi-a asigurat din prăsilă proprie animalele necesare măririi propriei mătci, ci a şi livrat altor gospodării colective vite de rasă. Anul trecut, de exemplu, de aici au luat drumul spre alte unităţi 400 de mieluţe şi berbecuţi şi circa 1.000 de purcei. Anul acesta, numărul animalelor de reproducţie care vor fi vîndute altor gospodării va fi mult mai mare.

Extinzînd în permanenţă sectorul zootehnic, investind sume tot mai mari de bani în ridicarea de construcţii, în procurarea de utilaje de producţie etc. gospodăria colectivă din Hălchiu a mărit an de an valoarea avuţiei obşteşti. FONDUL DE BAZĂ, DE PILDĂ, VALORA LA SFÎRŞITUL ANULUI TRECUT 7.282.197 DE LEI, ADICĂ CIRCA 400.000 LEI LA SUTA DE HECTARE, IAR ÎNTREAGA PROPRIETATE OBŞTEASCĂ PESTE NOUĂ MILIOANE. Aşa după cum este firesc, lucrul acesta a influenţat direct asupra veniturilor băneşti obţinute de colectivă. Valorificînd pe bază de contract cea mai mare parte a producţiei-marfă, gospodăria a realizat în 1961 un venit bănesc de 11.061.632 de lei (faţă de 9.320.000 lei cît prevedea planul). RAPORTAT LA SUTA DE HECTARE, VENITUL BANESC OBŢINUT ÎN ANUL TRECUT S-A CIFRAT LA 614.535 DE LEI. Demn de remarcat este faptul că mai bine de 3.150.000 de lei din venitul bănesc au provenit din creşterea animalelor. Numai producţia de carne-marfă, de exemplu, a fost anul trecut de 9.300 de kg. la sută de ha., iar cea de lapte-marfă de circa 44.000 litri la aceeaşi unitate de suprafaţă. Obţinînd producţii şi venituri mari, gospodăria a avut putinţă ca în anul 1961 să repartizeze membrilor săi pentru fiecare zi-muncă produse şi bani în valoare de 33 de lei, din care 19 lei în numerar.

Am enumerat pe scurt cîţiva din principalii indicatori de producţie şi economici realizaţi de gospodăria colectivă din Hălchiu pînă în prezent. Perspectivele gospodăriei sînt însă nebănuit de mari. Cîteva dintre cele mai importante şi mai imediate sarcini pe care colectiviştii şi le-au propus au fost enumerate succint, în telegrama pe care ei au trimis-o de curînd, cu ocazia decorării gospodăriei lor, C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat, tovarăşului Gheorghe Gheorghiu Dej. „Decorarea gospodăriei agricole colective din comuna noastră — au scris ei în telegramă — ne dă puteri noi de muncă, ne mobilizează pentru a obţine de pe întreaga suprafaţă producţii tot mai mari.

Sîntem hotărîţi să realizăm în acest an 3.000 kg. grîu, 3.000 kg. orz la ha. şi 22.000 kg. cartofi la ha., cu 2.000 mai mult decît a fost planificat. Fondul de bază al gospodăriei noastre va creşte în acest an la 9 milioane, iar proprietatea obştească va ajunge la 11 milioane lei".

Sînt prevederi importante, angajamente însufleţite, pentru realizarea cărora colectiviştii din Hălchiu vor lupta cu toată rîvna. Înfăptuirea lor va însemna un nou pas pe calea belşugului, o nouă victorie pe drumul luminos pe care partidul le-a călăuzit şi le călăuzeşte paşii.

P. VOICULESCU

● *Gospodăria are în raza comunei, în folosinţă, o suprafaţă de 340 hectare de păşuni. Pentru sporirea producţiei de iarbă, în această primăvară s-au efectuat pe păşuni lucrări de curăţire şi nivelare, iar pe 100 de hectare s-a administrat must de grajd. Aici, colectiviştii au amenajat în toamna trecută o tabără de vară pentru vaci şi tineretul taurin. Păşunatul pe această suprafaţă se face raţional, pe parcele.*

● Cultura sfeclei de zahăr şi a seminceriIor de sfeclă a adus anul trecut gospodăriei un venit bănesc de peste 4.500.000 lei. Anul acesta se prevede obţinerea de la aceste culturi a unui venit mai mare.

● *Anul acesta, gospodăria va vinde statului pe bază de contract 1.700 de porci graşi, cu 500 mai mulţi decît anul trecut. 400 porci au fost deja livraţi, iar 1.200 sînt în curs de îngrăşare. În total, cantitatea de carne-marfă va fi anul acesta de peste 200.000 kg., adică mai bine de 11.000 kg. la suta de hectare. Cantitatea de lapte-marfă la o sută de hectare va creşte, faţă de anul trecut, cu circa 16.000 de litri.*

● O importantă sursă de venituri pentru gospodărie o constituie culturile de seră. Ţinînd seamă de faptul acesta, colectiviştii au mărit în anul 1962 suprafaţa de sere de la 1.050 m.p. la 2.500 m.p.

● *Printr-o bună îngrijire şi hrănire a animalelor, comunista Ana Chiroiu, îngrijitoare la ferma de porci, a realizat în anul trecut cîte 19,8 purcei înţărcaţi la două fătări, de la fiecare din cele 15 scroafe pe care le-a avut în grijă. Anul acesta, scroafele îngrijite de ea, au dat în medie la prima fătare, cîte 9 purcei. De asemenea, Luise Hedwig tot îngrijitoare la porci, a înţărcat de la fiecare scroafă cîte 9,2 purcei la prima fătare.*

● Dintre factorii care contribuie la realizarea de producţii vegetale şi animale sporite, o deosebită însemnătate o are retribuţia. La culturile prăşitoare, gospodăria aplică retribuţia suplimentară, iar în zootehnie munca îngrijitorilor este preţuită după producţia obţinută. Demn de remarcat este faptul că membrii gospodăriei s-au orientat către stabilirea cît mai judicioasă a normelor de retribuire. Ţinînd seamă de faptul că la ferma de vaci, bunăoară, producţia de lapte este ridicată şi în plină creştere, adunarea generală a hotărît ca anul acesta îngrijitorii-mulgători să fie retribuiţi pentru fiecare sută de litri de lapte-muls, avînd 3,5 la sută grăsime, cu 1,80 zile-muncă iarna şi o zi-muncă vara — cei de la grajdurile nemecanizate, şi cu 1,53 zile-muncă iarna şi, respectiv 0,80 zile-muncă vara — cei care muncesc în grajduri mecanizate.

● *Anul acesta, colectiva va vinde, prin I.S.A.A.R., 350 de capete tineret taurin, ca material pentru reproducţie.*

● Cea mai tînără ramură de producţie a gospodăriei este piscicultura. De curînd, gospodăria a terminat de amenajat un eleşteu care va fi populat cu puiet de crap şi păstrăv.

Atenţie cuvenită muncilor de vară în vii

(Urmare din pag. 1-a)

cunosc uşor după ce se deschid, prin faptul că staminele sînt recurbate în jos. Polenul acestor flori este steril şi trebuie adus alt polen fertil de la soiuri cu flori normale sau de la florile bărbăteşti, cum sînt cele de la portaltoi. Chiar la soiurile cu flori normale, polenizarea cu alt polen aduce însemnate sporuri de recoltă. Din experienţele secţiei de viticultură din I.C.H.V. s-a constatat că prin polenizarea suplimentară, producţia sporeşte cu 26-60 la sută în raport cu butucii nepolenizaţi.

Operaţia se face dimineaţa — pînă la ora 10 — şi spre seară, cu ajutorul unor pămătufuri sau perii căptuşite cu blăniţă de iepure, unite la un capăt. Intîi blăniţa „se încarcă" cu polen de la soiurile polenizatoare prin depănarea florilor. Apoi polenul se depune pe florile respective prin aceeaşi mişcare. Din timp în timp, blăniţa se scutură şi se spală cu săpun sau cu alcool.

Momentul potrivit pentru polenizare este atunci cînd pe stigmatul florilor se vede o picătură de lichid care reţine grăunciorii de polen.

S-a stabilit pe cale experimentală următoarele soiuri polenizatoare în cazul soiurilor cu flori funcţionale femele: pentru Ceauş (soi cu floare defectuoasă) — Chasselas doré şi Muscat Hamburg; pentru Bicane — Afuz Ali şi Cinsaut; pentru Crîmpoşie — Gordan, Aligoté şi Galbenă; pentru Negru Virtos — Negru moale şi Băbească neagră; pentru Coarnă neagră — Chasselas doré şi Afuz Ali etc.

CIZELATUL STRUGURILOR DE MASĂ după înflorit are drept scop rărirea boabelor şi îndepărtarea celor meiate. Cizelatul se face cu foarfeci cu vîrfurile puţin ascuţite; aceasta pentru a preveni înţepatul boabelor. Se îndepărtează un sfert, pînă la două treimi din totalul boabelor. Cele rămase cresc mai mari şi strugurii capătă un aspect excepţional de atrăgător. La unele soiuri cu coacerea tîrzie, se îndepărtează vîrful ciorchinilor cu boabe cu tot, care se maturează mai încet şi din această cauză se amînă culesul.

Strugurii ce au fost cizelaţi la scurt timp după înflorit, atunci cînd se execută culesul, se aşază direct în ladă.

PROTECŢIA VIŢEI DE VIE împotriva bolilor şi dăunătorilor constituie o lucrare de mare însemnătate, fără de care toată munca noastră poate fi zădărnicită prin pierderea parţială sau chiar totală a recoltei. Ştiinţa ne ajută astăzi să prevenim şi să combatem bolile şi dăunătorii pentru a păstra recolta întreagă.

Una din cele mai temute şi periculoase boli ale viei, care atacă toate părţile verzi ale viţei de vie, este mana. Înmulţirea acestei ciuperci, condiţiile meteorologice şi modul de creştere a viţei de vie sînt urmărite de către specialiştii care conduc staţiunile de avertizare a manei şi indică timpul cel mai potrivit pentru executarea stropirilor în vii.

Trebuie să se ţină seama de aceste avertizări şi să se respecte întocmai termenele arătate pentru executarea stropitului. Adeseori, o întîrziere numai de o zi compromite recolta, deoarece zeama de piatră vînătă poate numai să prevină atacul, şi nu să „vindece" viţa de vie atacată. Prin urmare, stropitul aproape totdeauna are un caracter urgent: ar fi greşit să terminăm praşila sau legatul lăstarilor şi abia apoi să stropim. Dimpotrivă, întîi trebuie să stropim după avertizare şi numai apoi să executăm celelalte lucrări. În cazul cînd via se află departe de staţiunea de avertizare, este bine să se stropească înainte şi după înflorit, apoi mai tîrziu, cînd bobiţele au început să crească, apropiindu-se de mărimea bobului de mazăre.

La prevenirea atacului de mană, se foloseşte zeama de piatră vînătă preparată din sulfatul de cupru — la început 500 g şi mai tîrziu 750 g, şi var nestins 300 şi respectiv 400 g la 100 litri de apă. În vasul în care s-a topit piatra vînătă, se toarnă laptele de var pînă soluţia devine albastră ca cerul.

Ar fi greşit să se folosească concentraţii mai mari de piatră vînătă decît cele arătate. Esenţialul este nu atît concentraţia soluţiei cît momentul cînd se aplică stropitul, care să prevină la timp, infecţiile de mană.

Unii viticultori confundă „băşicarea", frunzelor cu petele de mană. Aceasta din urmă nu deformează frunzele ca „băşicarea", care nu prezintă niciun pericol.

În ultimii ani, oidiumul sau făinarea viţei de vie a devenit tot mai păgubitoare.

Spre deosebire de mană, oidiumul atacă pe timp fără ploaie dacă aerul e umed. Făinarea atacă începînd cu înfloritul şi mai ales în faza de creştere a bobiţelor. Bobiţele se acoperă cu un strat cenuşiu, cu miros de peşte stricat, crapă şi dau vin defectuos.

Oidiumul se combate prin prăfuire cu floare de pucioasă, cu „torpile" sau cu 0,3 la sută sulf muiabil —introdus în zeama bordeleză. Unele soiuri ca: Tămîioasă românească, Sauvignon, Riesling, Crîmpoşie, Băbească neagră, Muscat Hamburg, Afuz Ali şi altele sînt atacate mai puternic.

Primul prăfuit se face în plin înflorit viţei de vie, apoi, după înflorit, la creşterea bobului, cînd, după caz — tratamentul se poate repeta. Atît floarea de pucioasă cît şi sulful muiabil previne atacul unui alt parazit, — păianjenul roşu, un dăunător periculos.

O altă insectă este molia strugurilor — cochilis dar mai ales eudemis, — care se combate cu Lindatox 20 emulsionabil sau cu Detox emulsionabil în doze de 0,15 — 0,20 la sută. Staţiunile de avertizare indicînd momentul optim pentru stropit.

Lucrările arătate mai sus au o deosebită însemnătate, fiecare trebuind să fie aplicată în timpul cel mai potrivit. Aceste măsuri agrotehnice executate în complex stau la baza recoltelor mari şi de bună calitate, şi la un preţ de cost redus obţinute de numeroase unităţi agricole socialiste.

Din agricultura Uniunii Sovietice

Colhozul — școală a comunismului pentru țărani

La adunarea anuală de dare de seamă a țăranilor din colhozul Lituanian „Seșupe", Iuozas Mejlaișkis, președintele artelului agricol, a arătat că în ultimii patru ani avuția obștească a gospodăriei s-a dublat. Prin nivelul atins la producția principalelor produse agricole, colhozul va realiza încă în anul curent indicii prevăzuți pentru anul 1965 — sfîrșitul septenalului.

Iuozas Mejlaișkis este un veteran al construcției colhoznice în Lituania. În trecut țăran sărac, Mejlaișkis conduce de 13 ani fără întrerupere colhozul „Seșupe" și pentru meritele sale în dezvoltarea artelului agricol a fost distins cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Realizările colhozului, a declarat Mejlaișkis, constituie o dovadă grăitoare că în condițiile agriculturii colectivizate interesele personale ale țăranului se îmbină cu succes cu cele obștești. Colhozul a creat țăranilor condiții optime pentru ridicarea nivelului lor de trai. De pe aceleași pămînturi de pe care înainte țăranul cu gospodărie individuală strîngea cîte 8—10 chintale de cereale la hectar, colhozul strînge acum cîte 20 chintale și chiar mai mult. Cu ajutorul mașinilor sînt executate 85 la sută din totalul lucrărilor.

Munca în comun a schimbat mentalitatea țăranului. Oricare din ei este astăzi gata să vină în orice moment în ajutorul vecinului, tovarășului lui de muncă. De pildă, cunoscuta mulgătoare Magda Vosilene, Erou al Muncii Socialiste, care obține anual cîte 4.000—5.000 de litri lapte de la fiecare vacă, împărtășește bucuroasă tinerelor mulgătoare metodele ei de muncă.

Noțiunea de „al nostru", străină plugarului cu gospodărie individuală, a devenit norma de viață a colhoznicilor. Ei au o atitudine plină de dragoste și grijă față de bunul obștesc.

În viitorul apropiat colhozul „Seșupe" își propune să producă cîte 1.000 de chintale de lapte și cîte 150 de chintale de carne la 100 de ha de pămînt. În colhoz se termină mecanizarea multilaterală și automatizarea proceselor care necesită un volum mare de muncă.

În raionul Kapsuk, unde se află artelul agricol „Seșupe", există multe colhozuri asemănătoare în ce privește nivelul de dezvoltare a producției și al retribuției muncii. În ultimii patru ani, fondurile indivizibile ale acestora au crescut cu 80 la sută, iar veniturile bănești — cu aproape 40 la sută. Cu mijloace obștești au fost construite 10 școli, o casă de cultură, instituții medicale, întreprinderi pentru prestări de servicii. S-au instituit pensii pentru țăranii bătrîni, mulți colhoznici primesc concedii plătite.

În viitorul apropiat, fondurile obștești ale colhozului vor crește în așa măsură încît se va putea introduce hrana fără plată pentru toți țăranii care muncesc în diferite sectoare ale producției agricole, ca și pentru copiii lor.

Crahul de la bursa din New York

ION MIHĂILEANU

Crahul de la bursa din New York care a fost urmat ca o reacție în lanț de scăderile catastrofale ale cursului acțiunilor la bursele din Londra, Paris, Bruxelles, Zürich, Frankfurt (R.F.G.), Tokio, Milano și alte orașe, a trecut ca eveniment de prim plan în paginile presei occidentale.

După cum s-a apreciat, atît din punctul de vedere al numărului de acțiuni vîndute într-o singură zi (9.350.000 acțiuni) cît și al pierderilor de valoare al acțiunilor (aproape 60 miliarde dolari), acest crah de bursă este cel mai mare survenit de la marea criză economică din 1929. Îngrijorarea care s-a manifestat între oamenii de afaceri din lumea capitalistă provine din faptul că bursa, și bursa din Wall-Street în mod special, este barometrul cel mai sensibil care arată timp senin, înnourări sau furtună pentru viața economică din cadrul sistemului capitalist.

Associated Press semnala că, „la bursă lucrurile se petrec ca și cu un mare bulgăre de zăpadă care se rostogolește pe o parte", iar agenția France Presse adăuga că „această febră de lichidare este cu atît mai îngrijorătoare cu cît nimic nu arată că ea nu va continua". Desigur că nu se pot face pronosticuri certe asupra evoluției ulterioare a scăderilor de bursă, după cum nu se poate ști încă dacă ele nu prevestesc o nouă criză economică, dar este cert un lucru: ca orice febră, panica de la bursă este un semnal de alarmă asupra bolii organismului capitalist și o manifestare de neîncredere față de posibilitatea sa de vindecare.

Deși nu se pot încă evalua cauzele exacte ale panicii declanșate la bursa din New York, însă se pot trece în revistă cîteva fenomene caracteristice pentru evoluția relațiilor economice în cadrul alianței occidentale.

Ar fi de amintit, în primul rînd, un anumit declin al forței economice a S.U.A. Numai în ultima săptămînă, rezervele de aur ale Statelor Unite s-au micșorat din nou cu 30 milioane dolari, iar valoarea aurului pierdut de S.U.A. de la începutul anului se ridică la 455 milioane dolari; valoarea pierderilor înregistrate de la venirea la putere a președintelui Kennedy, în 1960, totalizează 1 miliard dolari.

Pe de altă parte, deficitul balanței de plăți a Statelor Unite a atins 13 miliarde dolari în cursul ultimilor ani, iar una din marile cauze ale acestui deficit îl reprezintă costul întreținerii forțelor militare americane în străinătate, adică 3 miliarde dolari ameriani, dintre care 1 miliard 600 milioane dolari merg pentru întreținerea celor 425.000 soldați americani din Europa occidentală.

Pe de altă parte, ziarul conservator englez Daily Mail, referindu-se la evoluția producției industriale a S.U.A., sublinia că „în unele direcții a existat dezvoltare, dar industria de oțel a ajuns să lucreze numai cu 55 la sută din capacitatea sa. Sînt cel puțin 5 milioane șomeri totali, la care se adaugă 2 milioane șomeri parțiali. Dolarul este slab și rezervele de aur au scăzut de la 24 la 16 miliarde dolari".

În descifrarea sensului pe care l-a avut crahul de la bursa din New York nu pot fi lăsate de o parte dificultățile și contradicțiile pe care le generează crearea Pieții Economice Comune. Crearea comunității economice europene a asigurat o extindere temporară a pieții pentru monopolurile țărilor participante (în special R.F.G., Italia, Franța) în dauna celorlalte țări capitaliste. Principalul concurent al pieții comune este Statele Unite, iar încercarea de a „integra" Europa occidentală într-o uniune economică cu participarea Angliei și a S.U.A. nu poate tempera rivalitățile economice specifice imperialismului, din care profită monopolurile din R.F.G. care își întăresc pozițiile în economia mondială capitalistă. De aceea „Piața comună" constituie arena unor fricțiuni economice și politice acute pentru reîmpărțirea pieții mondiale capitaliste în conformitate cu raportul de forțe actual dintre puterile occidentale.

Crearea unei piețe agricole închise pune S.U.A. în fața unor grele probleme. O parte importantă a exportului de mărfuri agricole (40 la sută) se îndrepta pînă acum spre Europa occidentală. Acum însă, referindu-se la „integrarea economică", revista Fortune scria că acest pas „implică" destule îngrijorări pentru soarta exportului agricol al S.U.A.".

„Niciuna dintre cele șase țări, scria ziarul Le Monde, nu se simte în siguranță. Țăranii francezi sînt îngrijorați de concurența fructelor și a legumelor italiene și de exportul olandez de unt și ouă. Olanda, la rîndul său, se teme de presiunea excedentelor franceze și de produsele care vor fi importate din Danemarca".

In sfîrșit, Marginson, un delegat al fermierilor englezi, a exprimat foarte bine părerea acestora: Vom pierde totul și nu vom cîștiga nimic. Dacă vom adera la piața comună, aceasta va însemna sfîrșitul agriculturii engleze și al Imperiului britanic.

Fără să mai vorbim de atitudinea negativă a țărilor care fac parte din Commonwealthul britanic și care își văd periclitate exporturile în cazul aderării Angliei la Piața Comună, este lesne de înțeles de ce ziarul conservator britanic, Daily Express, trage din crahul de la New York concluzia că acum este momentul „de a căuta forța economică în legarea și mai strînsă a țării noastre cu țările Commonwealthului și de a-l rechema pe dl. Heath de la Bruxelles (aflat acolo pentru tratative cu scopul aderării Angliei la Piața Comună").

Scăderile de la bursele capitalelor occidentale reprezintă un simptom semnificativ al perspectivelor întunecate ale economiei capitaliste, al contradicțiilor importante de interese între monopolurile diverselor puteri occidentale, care încearcă să integreze sistemul capitalist într-o piață economică unică, avînd drept substrat politic întărirea alianței militare îndreptate împotriva lagărului socialist.

Viitorul acestei alianțe economice, cu scopuri politice agresive, sfîșiate de conflicte, în care crahul de la New York este numai un semnal, poate fi lesne întrevăzut, dacă ținem seamă și de înflorirea economiei țărilor socialiste, de unitatea lor profundă bazată pe interese și scopuri comune, de triumful cert al socialismului în întrecerea pașnică dintre cele două sisteme economice diferite.

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

● *După cum se știe, la 21 mai a sosit în U.R.S.S. Modibo Keita șeful statului și președintele guvernului Republicii Mali.*

Cu prilejul acestei vizite, la 30 mai a avut loc în Marele Palat al Kremlinului un miting al prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Mali. În cuvîntarea ținută la miting, Nikita Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și-a exprimat convingerea că prin eforturile comune ale statelor socialiste și țărilor independente, iubitoare de pace, din Africa, Asia și America Latină, se poate da riposta cuvenită planurilor colonialismului colectiv, pe care imperialiștii încearcă să le înfăptuiască.

N. S. Hrușciov a subliniat că Uniunea Sovietică are mulți prieteni în lumea întreagă, a găsit mulți prieteni și în noua Africă independentă. „Poporul Republicii Mali poate fi convins de faptul că Uniunea Sovietică îi va fi întotdeauna un prieten credincios" — a declarat Nikita Hrușciov.

În cuvîntul său Modibo Keita, a subliniat că vizita delegației Mali în marea și puternica Uniune Sovietică, țara care a lăsat o amprentă neștearsă asupra desfășurării istoriei lumii întregi, s-a desfășurat „într-o atmosferă de caldă prietenie". În numele tuturor celor care au făurit libertatea statului Mali, Modibo Keita a exprimat sentimentele de profund respect față de genialul Lenin.

● În legătură cu zborul cosmonautului american Scott Carpenter, ziarele americane relatează că, după aproximativ o oră de la lansare, temperatura din interiorul cabinei a început să se ridice din ce în ce mai mult ajungînd pînă la 102 grade Fahrenheit (39 de grade Celsius). De la Cape Canaveral experții au recomandat cosmonautului să bea cît mai multă apă, întrucît nu-i puteau oferi nici un alt ajutor.

Înainte de reintrarea navei în atmosferă s-au ivit unele deficiențe în mecanismul de orientare, iar cînd nava a pătruns în atmosferă s-au întrerupt complet toate mijloacele de legătură prin radio cu nava.

Creșterea, hrănirea și îngrijirea batalilor pentru producția de lînă și carne

(Urmare din pag. 1-a)

terinari din țara noastră și se poate efectua ușor în practică.

Această metodă simplă asigură obținerea la vîrsta de $2^1/_2$ ani a unui spor de creștere cu 20—25% mai mare și o producție de lînă cu circa 15% mai mare, față de a batalilor castrați la vîrsta de 6—9 luni, cu metoda obișnuită.

Rezultatele mai bune obținute prin castrarea berbecuților cu metoda Baiburțian se explică prin aceea că spre deosebire de vechile metode de castrare — deși se suprimă funcția de reproducție, se asigură menținerea funcțiunii hormonale prin păstrarea epididimului și a bazei de țesut conjunctiv a testicolelor, ceea ce favorizează creșterea și dezvoltarea mai bună a batalilor.

Prin această metodă, care constă într-o simplă puncție a tuturor învelitorilor testiculare și a testicolului, pe marginea opusă epididimului, se produce o plagă de numai 0,5—1 cm prin care sub presiunea degetelor se expulzează țesutul testicular; animalul suferă durere puțină și de foarte scurtă durată, plaga vindecîndu-se foarte repede, spre deosebire de vechile metode unde vindecarea completă durează mai mult timp.

Îngrijirea și hrănirea batalilor

Rezultatele în ceea ce privește dezvoltarea corporală și producția de lînă a batalilor, depind în cea mai mare măsură de felul cum sînt hrăniți și îngrijiți batalii. Trebuie să fie înlăturată concepția greșită că batalii se pot mulțumi cu pășunea cea mai proastă, cu nutrețurile cele mai inferioare, căci procedînd astfel nu se poate atinge în mod economic scopul urmărit.

Batalii trebuie hrăniți și îngrijiți rațional încă din perioada cînd sînt miei sugari, cînd berbecuții destinați batalizării vor fi crescuți întocmai ca și cei destinați reproducției, pentru a li se asigura o bună dezvoltare corporală și obținerea mai tîrziu de la ei a unor producții mari de lînă și carne. În perioada de alăptare, trebuie să primească neapărat suplimentul de concentrate în cantitate de 100—150 grame pe zi. După înțărcare, batalii trebuie să fie ținuți pe pășuni de bună calitate și să li se dea un supliment de concentrate în cantitate de 150—200 grame zilnic, în funcție de rasă, vîrstă și starea pășunii. Cînd pășunea devine insuficientă, (îmbătrînește sau se usucă) administrarea suplimentului de concentrate și uneori chiar majorarea lui, devine obligatorie.

În timpul primei ierni, cînd batalii sînt trecuți la regimul de întreținere în saivan, aceștia fiind încă în creștere, este necesar să li se dea o furajare cît mai substanțială și variată.

Pentru batalii în vîrstă de $1—3^1/_2$ ani, în scopul asigurării producției de lînă, se consideră necesar, în general, 1,5 unități nutritive și 140—150 grame proteină digestibilă pentru 100 kg greutate vie, avînd un raport de 100 g proteină digestibilă la o unitate nutritivă.

Normele de hrănire necesare producției de lînă la diferite greutăți corporale ale batalilor în vîrstă de 1—3 ani, sînt următoarele:

GREUTATEA CORPORALĂ	UNITĂȚI NUTRITIVE	PROTEINA BRUTĂ DIGESTIBILĂ	CALCIU	FOSFOR	SARE	CAROTEN
KG.		g	g	g	g	mg
40	0,9 — 1,0	76 — 87	2,4	2,0	8	8
50	1,0 — 1,1	87 — 97	2,8	2,2	9	10
60	1,1 — 1,2	97 — 108	3,2	2,4	10	12
70	1,2 — 1,3	108 — 119	3,6	2,6	11	14
80	1,3 — 1,4	119 — 130	4,0	2,8	12	16
90	1,4 — 1,5	130 — 140	4,4	3,0	13	18
100	1,5 — 1,6	140 — 150	4,8	3,2	14	20

Dacă starea generală de întreținere a batalilor este nesatisfăcătoare, normele trebuie mărite cu 0,2—0,3 unități nutritive și 18—27 g proteină brută digestibilă pe cap de animal și zi, pînă la îmbunătățirea stării lor de întreținere, după care se trece la normele obișnuite.

Normele de hrănire arătate anterior se consideră suficiente pentru batalii care dau anual o producție de 6 kg lînă fină sau 4 kg lînă semifină. În cazul cînd aceștia dau producții mai mari de lînă, trebuie să primească suplimentar zilnic, pe întregul an, peste norma obișnuită de hrană, cîte 0,15 unități nutritive și 18 g proteină brută digestibilă pentru fiecare kg de lînă obținută în plus.

În timpul întreținerii în stabulație, pentru hrănirea batalilor, se vor folosi în măsură cît mai mare nutrețurile suculente, în special porumbul însilozat precum și nutrețurile fibroase (fînuri, vreji de leguminoase, paie, etc). Gospodăriile care dispun de sfeclă de zahăr o pot folosi în hrana batalilor. În cadrul rațiilor, nutrețurile concentrate sînt utilizate pentru acoperirea necesarului de proteină digestibilă, astfel ca să se asigure o producție sporită de lînă. Sărurile minerale nu trebuie să lipsească din rații.

În timpul verii, hrana batalilor se va face pe pășunile naturale ameliorate și pe cele cultivate după sistemul conveerului verde, pe otava de fînețe, cît și prin folosirea pășunilor ocazionale (miriști, măzăriști, porumbiști etc). Masa verde din culturile furajere este mai bine folosită prin cosire și administrarea ei în grătare, în interiorul ocoalelor amenajate în acest scop. Acest sistem de întreținere a batalilor permite economisirea masei verzi în proporție de pînă la 45%.

Rațiile pentru batali trebuie să corespundă normelor de hrănire și să asigure organismului cantitățile de substanțe nutritive necesare.

În timpul perioadei de pășunat, batalii trebuie să consume cîte 6—10 kg nutreț verde, în funcție de vîrstă și greutate corporală, iar dacă nu se asigură consumul zilnic al acestor cantități, trebuie să primească, după cum s-a arătat anterior, un supliment de concentrate în cantitate de 100—200 g.

În gospodăriile care cresc un număr mare de batali, se recomandă a se organiza turme separate de restul ovinelor, cuprinzînd efective de 500—600 capete batali. La formarea turmelor se va ține seama de rasa, vîrsta și starea de întreținere a batalilor. În acest scop, batalii de rasă Țigaie nu vor fi ținuți în aceeași turmă cu batalii Merinos, întrucît avînd mai multă mobilitate neliniștesc celelalte animale la pășunat. De asemenea, batalii mai tineri sau cei în stare de întreținere mai slabă vor fi ținuți în cîrduri separate, pentru a fi pășunați pe pășuni mai bune și hrăniți suplimentar cu concentrate.

Îngrășarea batalilor

După ce au fost tunși de 2—3 ori, adică la vîrsta de $2^1/_2—3^1/_2$ ani, batalii trebuie trecuți la regimul de îngrășare pe o perioadă de cca. 60 de zile, în vederea valorificării lor mai bine pentru carne. Cu cît durata îngrășării propriu zise este mai scurtă, cu atît exploatarea lor va fi mai rentabilă. Perioada optimă pentru îngrășarea batalilor este sfîrșitul verii, mai ales toamna, astfel încît îngrășarea să fie terminată în cursul lunii octombrie. Cea mai economică metodă de îngrășare este îngrășarea la pășune. Experiențele efectuate de secția de îngrășare din I.C.Z. au demonstrat că administrarea cantității de 275—294 g concentrate pe cap de animal și zi pe lîngă pășune a determinat obținerea unor sporuri zilnice satisfăcătoare (108—146 g), consumuri economice de concentrate pentru 1 kg spor (2,30—2,65 U. N.) și o stare de îngrășare bună. Cantitățile mai mici de concentrate din rație (75—100 g) au dus la sporuri zilnice mici (35—72 g) și îngrășare slabă, iar cantitățile mai mari de concentrate (550—610 g) din rația zilnică, deși au dus la obținerea unor sporuri de greutate ceva mai mari (49—155 g) nu au fost economice, consumul de concentrate pentru 1 kg spor crescînd la 3,5—5,2 U.N. Îngrășarea cu nutreț verde se poate face și la grajd, folosind masă verde cosită și administrată în grătare, plus suplimentul de concentrate. La îngrășarea batalilor, se poate folosi cu bune rezultate porumbul însilozat singur, sau cu adaus de 0,5% uree în momentul însilozării. Cantitatea de porumb însilozat dată în hrana batalilor poate fi de 1,50—4 kg, în funcție de vîrstă și greutatea lor corporală.

Experiențele efectuate la I.C.Z. au stabilit că cel mai indicat supliment de concentrate în cazul hrănirii pe bază de porumb siloz și fîn, în îngrășarea batalilor, este de 300—400 g pe cap și zi, format din porumb 60% și nutrețuri proteice 40%. Administrarea acestor cantități de concentrate pe cap de batal și zi, a determinat consumul unor cantități mai mari de porumb siloz, influențînd favorabil starea de îngrășare a animalelor, realizîndu-se și o scădere a prețului de cost în medie cu 12%.

Îngrășarea batalilor trebuie astfel dirijată încît să se realizeze un spor zilnic de 100—200 g în perioada de îngrășare. Controlul hrănirii și îngrășării se face la fiecare 15 zile prin sondaj, cîntărindu-se periodic un grup de batali care să reprezinte media greutății pe turmă în număr de cca. 10% din efectivul pus la îngrășat, pentru a se urmări modul de valorificare a hranei.

Pentru asigurarea efectivelor de batali în scopul producerii de lînă fină și semifină, este necesar ca berbecuții din aceste rase, disponibili în unele unități agricole socialiste, să fie cumpărați de unitățile care nu-și pot asigura efectivul planificat din producția proprie, prin intermediul I.S.A.A.R.-ului.

Creșterea batalilor reprezintă un mijloc important atît pentru sporirea producției de lînă și carne, cît și pentru obținerea unor importante venituri în G.A.S. și G.A.C., dacă creșterea lor se face în mod rațional.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17 60 10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.